

33291

698

002

50

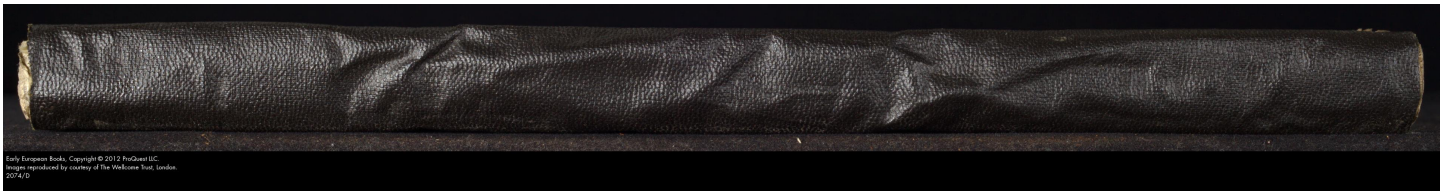
090

108

470

27

33

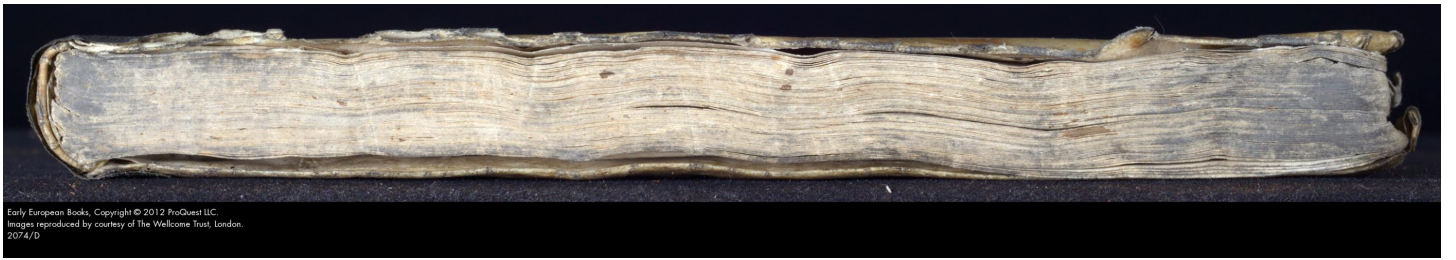

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Image reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
007410

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
2074/D

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
2074/D

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
201419

2074 /D
6409(2)

W. II
16/e

ESTACO (Achille) [STATIVS (Achilles)]
s

Achilles Tatius

Handwritten notes in the top left corner:
H
Olivier
de la Roche
1650

Handwritten text at the top center:
satiabor cum apparuerit gloria tua. psal. 16.

Handwritten number in the top right corner:
332910

25
John
1790
1791

ILLVSTRISS. AC. REVERENDISS. DN.
DN. ANTONIO PERENOTTO
S. R. E. CARDINALI GRANVELAE
ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI

Achilles Statius S. P. D.

VI uirtutes atq. artes homine libero dignas colunt, idem necesse est auctores earum ac tamquam parentes colant. tum illos quoq. qui in isdem olim artibus excelluerunt. Horum illi, ut cetera desint, naeti signa atq. imagines sic adficiuntur, ut uiuentes uidere illos sibi uideantur. Neq. uero aliter Syrophanes Aegyptius desiderium ac dolorem, quem unici filij morte summum ceperat, nisi spectanda illius identidem figura, lenibat. Cui posteritas multum debet, quod illi artem pulcherrimam amoris uis ac doloris expresserit. Iam uero dici non potest, quam nos magnorum uirorum uultus ipsi commoueant, & ad uirtutis excitent studia. Namq. ab his praeclare dicta factaq. multo tum demum cogitamus attentius. Horum in imagines uelut in speculum si frequenter inspiciant homines, ne illi magnum fructum ceperint. A clarissimorum enim uirorum profecti memoria isdem quibus illi gradibus ac uestigijs ad summam uirtutē cum peruenerint, salutem saepe gloriam quidem certe sibi ac patriae semper maximam pepererunt. Quod cum ita sit, summorum uirorum imagines, e ruinis urbis erutas, & a scientissimis scalptas hominibus, qui uel illos uideant, uel ab illorum multo quam nos memoria recentiores, quales fuerint expresserunt, easq. quam fieri potuit proxime ad archetypum effictas edimus. Quod opus Perenotte Cardinalis amplissime uisum est ad te mittere, cui res antiquae laudis & artis, ut ait poeta, incredibilem uoluptatem adferunt. icis uero deditos homines summe diligis. nec ea contentus amoris abundantia, beneficentiam adiungis. Itaq. si nullis esset harum, quas colis, artium praeditus ornamentis, haec excellentibus illis uiris sola te uirtus aequaret. praeclare enim Chrysostomus eos, qui apostolorum laboribus pares esse non possunt, benemerendo pares fieri pronunciauit. Tu uero notitia, & ipsius admiratione doctrinae commotus cum eius studia omnia, tum uero etiam studiosos omnis incredibili humanitate ac benivolentia complecteris, opib. iuuas, dignitate & praemijs auges. Quam multa
huius

huius tuae laudis testimonia atq. exempla, & quam possem alte hoc loco re-
petere. Etenim cum tu parentis tui clarissimi sapientissimiq. uiri gratia, & me-
ritis, & tuopre ingenio atq. indole, Carolo V. Imp. longe carissimus esses,
ac iucundissimus, dignus etiam uisus es, qui statim in ipso adulescentiae tuae
tamquam aditu patri res Caesaris maximas administranti adiumento esses,
atq. illo uita functo solus ipse illa onera, & grauissimam negotiorum mo-
lem diutissime uice sacra sustineres. At Philippus Rex Augusti filius fidem,
usum, scientiam, ingenium, ceteraq. animi tui ornamenta spectata & perspe-
cta, perpetua uita, cum uehementer & amaret, & admiraretur, eodem apud se
loco ut esses, uoluit. Quo quidem omni tempore ceteras laudes tuas iuuandi
doctos studio, & liberalitate cumulasti. Itaq. effectum est, ut, quem Caesar or-
nauisset, Rex Philippus auxisset, Pontifex maximus quam potuit maximae cu-
mulo dignitatis amplificaret. Ego uero, tui pridem studiosissimus & obser-
uantissimus, ac fratrum tuorum multis magnisq. uirtutibus ornatissimorum
uirorum, ac totius deniq. clarissimae domus uestrae cupidissimus, tot laudes
ac uirtutes tuas amare non sat habui, nisi amoris etiam in te mei atq. obseruan-
tiae significationem darem, & quo modo possem, egregiam istam liberalita-
tem imitarer, ad teq. mitterem imagines illustrium uirorum, ut his explicatis,
tu quoq. uirtutum omnium uiuens ac praesens occurras exemplum. Vale.

Dat. Romae. Kal. Aug. ∞ D LXVIII.

ACHILLES. STATIVS

LECTORI. SAL.

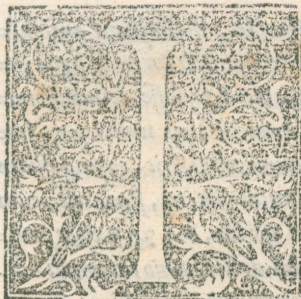

Terminorum usum in regundis agrorum finib. ac maiorum institutum, quam potero breuissime demonstrabo. Principio limites priscis illis temporib. nulli fuerunt. Namq. ut in .I. Saturn. scribit Macrobius, nihil cuiusquam priuatum sub Saturno fuit, quod ait Vergilium significare, cum dicit, Nec signare solum, aut partiri limite capum Fas erat. In eandem sententiam Tibullus, Non domus vlla fores habuit, non fixus in agris, Qui regeret certis finib. arua lapis. Deinde post suum cuiq. constitit, agriq. dimetiti. lapides ipsi, quib. id effectum, Termini, ac Limites uocati. quorum non unum genus fuisse, Latinus, Varij. auctores docent q. qui nuper in Gallijs inuenti sunt, atq. edij. Cuius rei nonnulla, opinor, mentio etiam apud Seuerinum Boetium in libro de Geometria. Tibullus genera duo commemorat, Nam veneror seu stipes habet desertus in aruis, seu vetus in triuijs florea ferta lapis. Totidem Ouidius, Termine, siue lapis, siue es desertus in agris Stipes, ab antiquis tu quoq. nomen habes. Qui vero ad antiquissimum auctorem, ad Numam regem Termini Dei cultum religionemq. referunt, auctores Dionysius Halicarn. T. Liuius, Festus siue Sextus Pompeius. Idem Numa sanxit, qui terminos vellere, alio transferre, oculere, exarare ausus esset, ipsum, bouesq. sacros esse. Quib. terminis Numa fundos cuiusq. circumscribi voluit, quo aliena inuadendi, occupandiq. hominum libidini sic quasi fraenos inijceret, siue, quod ait Vergilius, Limes agro positus litem ut discerneret aruis. Deus ipse Terminus varijs appellatus nominib. Baetylus, id saxum scilicet, quod pro Ioue Saturnum corassa fabulae prodiderunt. Abadir, auctore Prisciano. Caelus, et Uranus: siquidem Terranatus Alemon. huius deinde filius Uranus, siue Caelus, siue Terminus. limitum Deus, limes, ῥέπασον, ὄρος. Iouem quoq. Terminalem Graeci, Latiniq. dixerunt, quem Plato in VII. de legibus ὀπίον, Iulius Pollux in IX. dicit ὀπόπιον. Cui Terminos ipsos Numam sacrasse tradidit Dionysius. Idem Numa cum Fatio Tarpeia in rupe Termino deo templum dicauit. Ibi post Tarquinio, siue Prisco, siue Superbo is fuit, Ioui cuius nullum adhuc erat in Vrbe delubrum, Iunoni ac Minervae templum ex voto dicaturo, cum ceteri di, quorum illis exstabant sacella, cessissent, resistere Mars, Terminus, inuenias. Nam, cum omnium sacellorum, inquit Liuius, exaugurationes admitterent aues, in Termini sano

non

non addixere. Manserunt igitur in Capitolio tres illi di. quamquam Seruius illud interpretans Poetae. Dum domus Aeneae Capitoli immobile saxum Accolet, solum mansisse Terminum scribit. Huic sacra sub dio fiebant. quo factum, ut in qua Terminus erat templi pars esset aperto ac patente in sublime fastigio. eidem coeptum fieri libationib. incruentis, deinde etiam porca, atq. agna. Auctores Horatius, atq. Ovidius. Sacrificium fiebat utrimq. ab ijs, quorum erant agri contermini. Terminus ipse religionis causa fascijs velabatur. quod illum Saturnus deceptus, ac Iouem infantem ratus obuolutum fascijs deuorasset. Auctor Prudentius. Quemadmodum vero a Neptuno Neptunalia, a Volcano Volcanalia, a Libero Liberalia, aliaq. alijs ab dis festa dicebantur: sic Terminum indictae feriae ab eodem Terminalia vocabantur. quae ut quidem scribit Ovidius erant. X. Kal. Mart. ut Varro in. V. de lingua latina prid. Kal. Mart. Terminalia enim, inquit Varro, quod is dies anni extremus constitutus. Itaque Varro Terminalia non a Terminum, sed ab extremo anni die dicta interpretatur. Annum autem intelligit mensum. X. quem prisci Romani Kalendis Martijs exoriri dicebant. Neq. vero silentio praetereundum, agrum eundem multifariam limitib. intercisum fuisse. argumento est vel illa tabella aenea Genuae, quae inter Veituros ac Genuates ortam litem incidit. Deus tamen unus esse Terminus existimabatur. Hunc intellegens Horatius in. I. Carm. dixit, Namq. me silua lupus in Sabina, Dum meam canto Lalagen, & ultra Terminum curis vagor expeditus, Fugit incermem. Nec minus ingeniose philosophi ab agris, quos in scholis figerent terminos, transtulerunt. Diffinitiones enim suas ὁποις appellarunt, quia scilicet, quod in finiendis discernendisq. agris termini praestant, idem in discernenda cuiusq. rei natura diffinitionis usus esset. Iam quod a Lucretio non semel, ut opinor, dicitur, alte terminus haerens, indidem ductum translatumq. videri debet, ut illud quoque Flacci, Est modus in rebus, sunt certi deniq. fines, Quos ultra citraque nequit consistere virtus. Qui vero hac figura Termini Romae sunt, has ego Polluci ἑνὸς ἐφορίας dici existimo. Auctorib. autem illis varijs Hermulas, alijs προτομάς. quo nomine caput tantum ac summa pectoris intelleguntur. namq. eadem species est ac figura eius, quam illic Hermulam dici animaduerti. Qua sane specie, ac forma pars maxima signorum Romae visitur, ut in agrorum limitib. fixos hos fuisse Terminos facile iudices. Idem forte significans dixerit Iuuenalis, Nil nisi Cecropides, truncoq. simillimus Hermae. quod fere non nisi inlustrium virorum memoriae honoris causa dabant. id nimirum significantes, eo virtutis illos peruenisse, quo progredi nemo posset ulterius. aut qui ad eum, ad quem illi, virtutis ac doctriinae gradum peruenisset, nihil esse praeterea laudis, quod in eo genere sibi pararet. sed iniuria temporis Terminalib. columnis alijs capita deteret, aliarum, reliquis
tantum

tantum capitibus, truncos perdidit, atq. in utroq. genere, vel inerant antiqui-
tus sculptae litterae, vel non inerant. Hic autem liber continet, tum quae signa lit-
teris erant antiquitus incisis, tum quae non erant. Acciderit fortasse deinde homi-
num errore his imaginib. quas nunc edimus, ut qui truncus, aut trunci pars sine
capite fuit, aut sine trunco caput, falso post manu adiutum cohaeserit, caputq. suum
truncus, truncum suum caput desideret. Sed hoc illi viderint, ac, si qua est, eam
quoq. culpam praestent. Nos enim summa fide quod exstat, atq. ut exstat, edi-
dimus. Quia vero melior pars instar habuit terminorum, de Termino tam multa di-
cta sint. Quid autem inlustriſsimorum, ac notiſsimorum virorum vitas minime
necessario labore conscriberemus ijs, quib. Dionysii, Plutarchi, Philostrati, Dio-
genis Laertij, aliorumq. scriptorum uberrimi, purissimiq. fontes paterent. Quod
certe postulare res ipsa videbatur, quia statuas olim sine inscriptione veteres fere
non ponebant, eam nos consuetudinem secuti his tamquam statuis carmen subscri-
psimus e Graeco expressum, si quod exstabat. quo cum deficiebamur, nostrum quale-
cumq. fingeamus. Tu vero similium signorum magnam vim etiam veteribus
artificib. aere, marmure, aut alia quavis materia varie ductam atq. expressam
isdem typis edendam propediem expecta. Nunc illud etiam bone lector admonen-
dus es; quod dixi iconas, siue imagines, quas latine etiam similitudines vocat Pli-
nius, Aegyptium Diophanen primum instituisse, D. Fulgenti sum secutus aucto-
ritatem. C. Plinius Dibutadis figuli Sicyonij tradit inuentum. Namq. Pastiles,
ut idem scribit, plasticen matrem statuariae, sculpturae, et caelaturae dixit. Qui
vero deinde in reliquis tribus idem ipsum primi temptarint, atque effecerint, docet
idem Plinius. Neq. vero putandum est quamcumq. hominis imaginem fictam,
pictam, sculptam, caelatam, aut statuam esse icona, idest similitudinem. Quod illius
in. XXXIV. verba, ut opinor, declarant. Effigies, inquit, hominum non solebant ex-
primiti nisi aliqua inlustri causa perpetuitatem merentium. Et primo sacrorum cer-
taminum victoria. maximeq. Olympiae. ubi omnium, qui vicissent, statuas dicari
mos erat. eorum vero, qui ter ibi superauissent, ex membris ipsorum similitudine
expressa, quas iconas vocant. Vale.

ILLUD iterum mihi monendus es lector optime, ut cum tibi forte collibitum fuerit adire ad ea loca, in quibus esse haec signa tamquam digito demonstra- uimus, nec ea tamen apparebunt, nequa propterea sit admiratio, neue tibi nos dedisse uerba existimes. Hae sunt enim rerum uices humanarum, ut ab alijs ad alios facile transferantur. Nam quid est cuiusq. tam proprium ac suum, quod alterius mox esse non possit. Etenim si quae natura constant, & tam- quam solo fixa teneri cernimus, natura saepe muta- uit, montes in plana deducti, plana in montes ex-

creta, uel etiam loco mota alio quasi commigrarunt, quid mirum exemplis urbis ornatus & tamquam ruta caesa expetita, diuota, donata, atq. portata sedem locumq. mutasse, eleganter ac uere Flaccus,

SED VOCAT VSQ. SVVM, QVA POPVLVS ADSITA CERTIS

LIMITIBVS VICINA REFVGIT IVRGIA. TAMQVAM

SIT PROPRIVM CUIQVAM, PVNCTO QVOD MOBILIS HORAE

NVNC PRECE, NVNC PRETIO, NVNC VI, NVNC SORTE SVPREMA

PERMVTET DOMINOS, ET CEDAT IN ALTERA IVRA.

Vrbem uides, quae quid esse pulchrius in terris, quid tutius, quid firmitus, ac stabilius uidebatur, utpote quae non tueri tantum sua, sed aliorum etiam res, sta- tum, fortunas ab omni tutas iniuria, defensasq. diu praestitit: & tamen eadem nunc omnibus ornamentis orbara, haec adeo non retinuit, ut ne sua quidem ipsa mole diu stare potuerit. Et uero non illa iam ornamenta urbis, sed urbem ipsam in urbe quaerimus. Itaq. si notatis locis quaerenti forsitan illa minime comparebunt, ne quid tu nostra de fide propterea uel detrahas, uel conquerare, sed, quod supra posui, rerum potius humanarum condicioni adscribe, nosq. ama, qui nisi tibi hanc operam studiose nanassemus, & fugientibus, ac ruentibus urbis ornamentis co- natus hic noster praesto fuisset, non ipsa tantum prototypa, sed eorum quoq. prior sus exempla desiderasses.

Imagines Philosophorum antiquorum, & hanc huius.

Thales Milesius.

Apud Achillem Maffum.

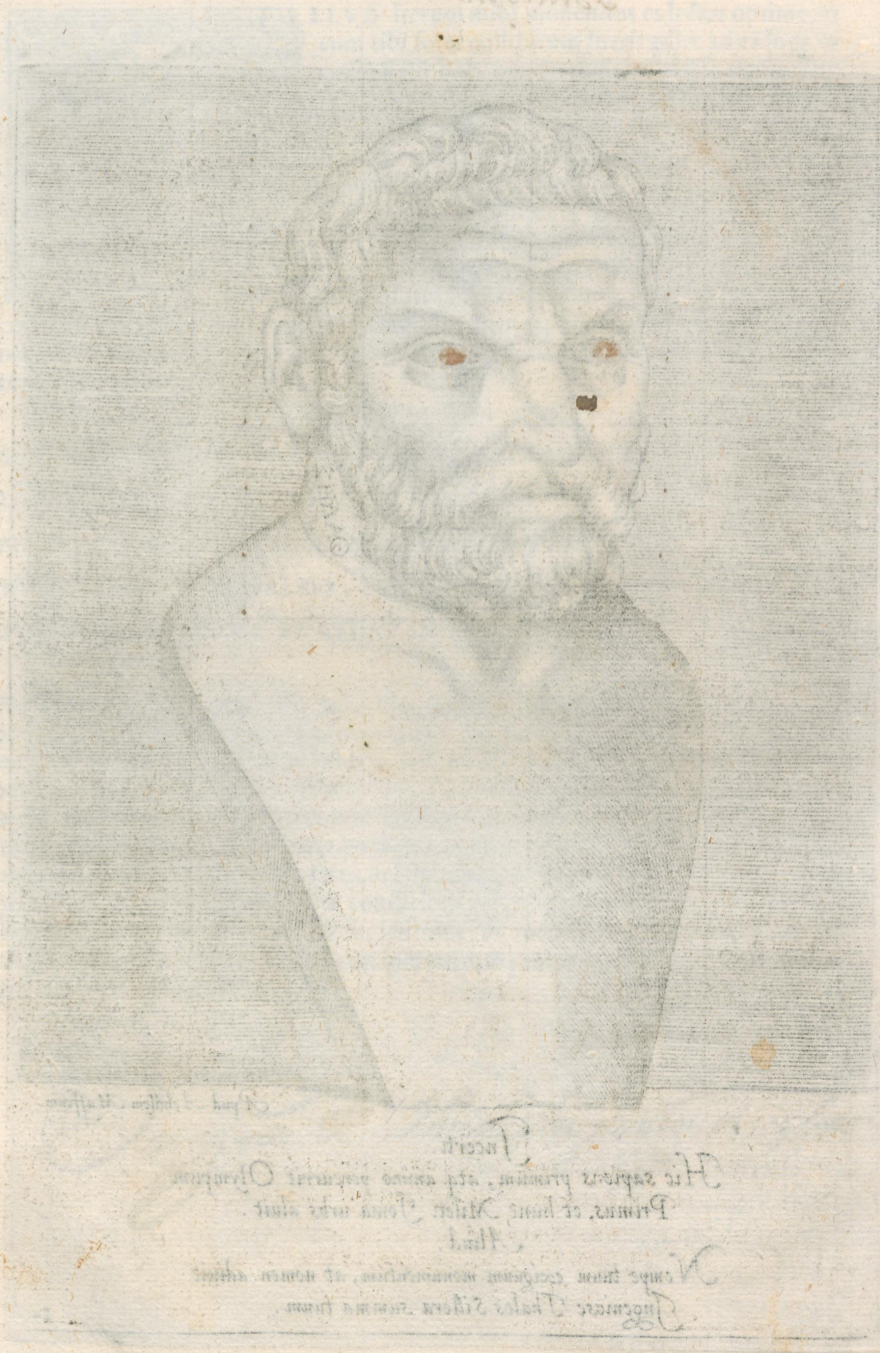
Incerti.

*Hic sapiens primum, atq. animo percurrit Olympum
Primus, et hunc Miletum Ionia urbs aluit.*

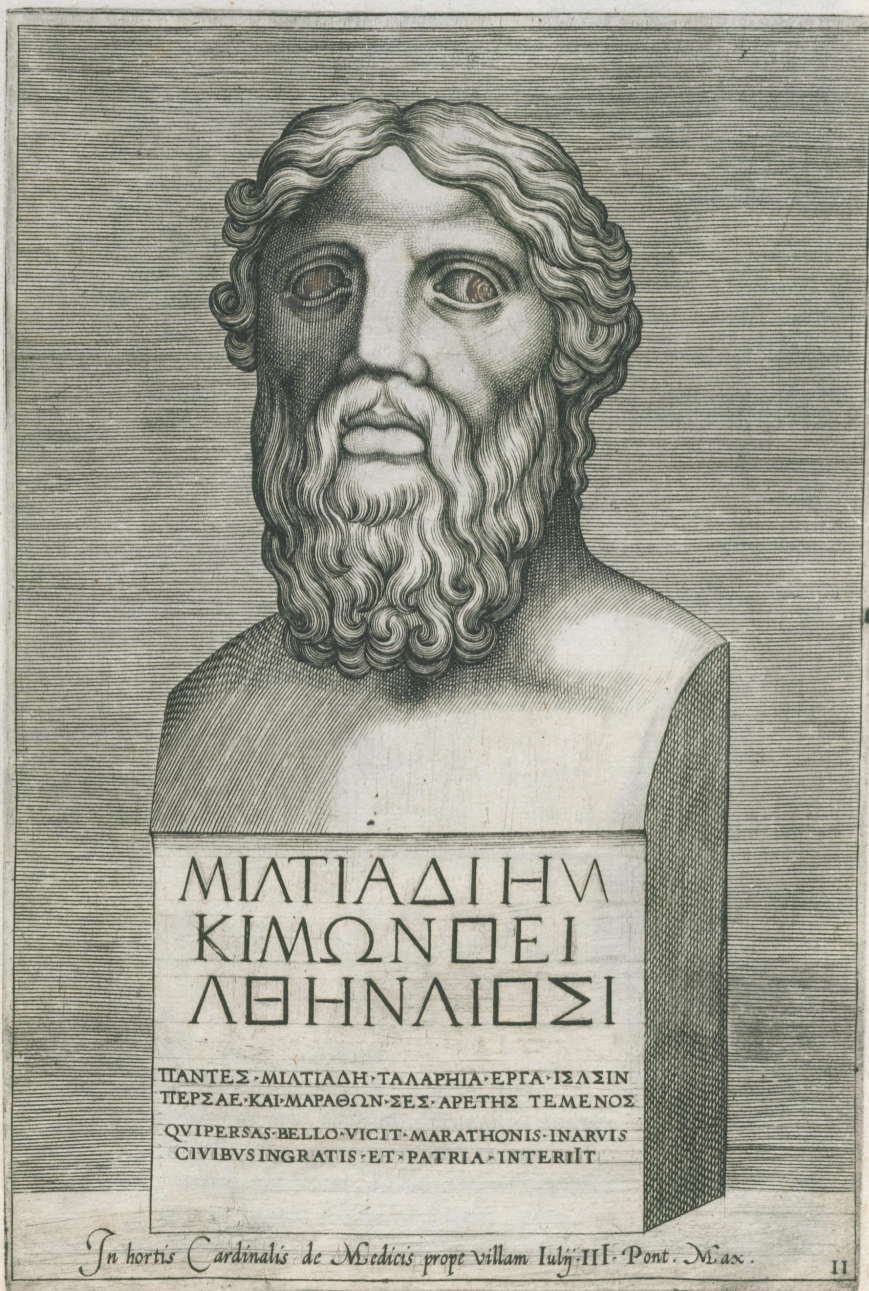
Aliud.

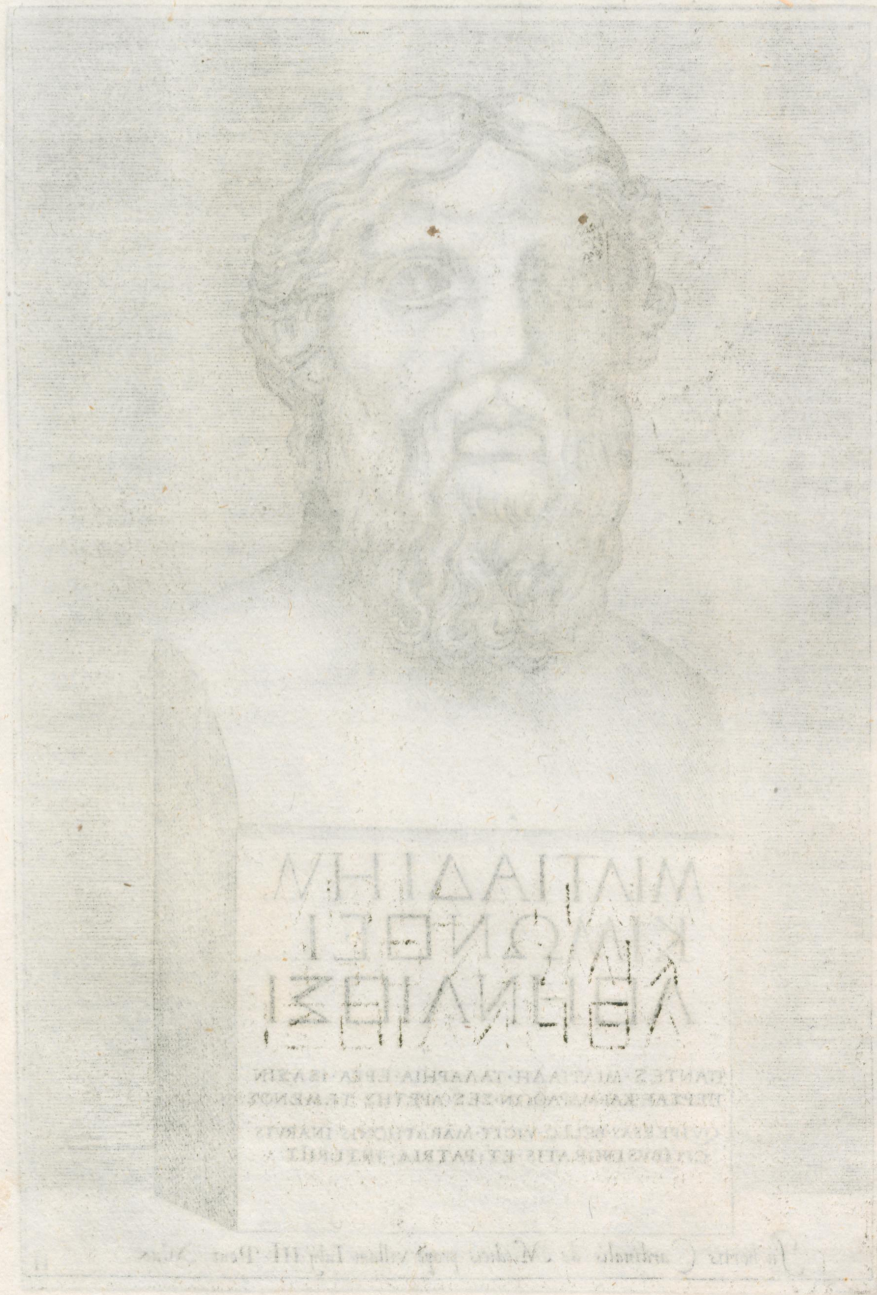
*Nempe tuum exiguum monumentum, at nomen adiuit
Ingemose Thales Sidera summa tuum.*

I.

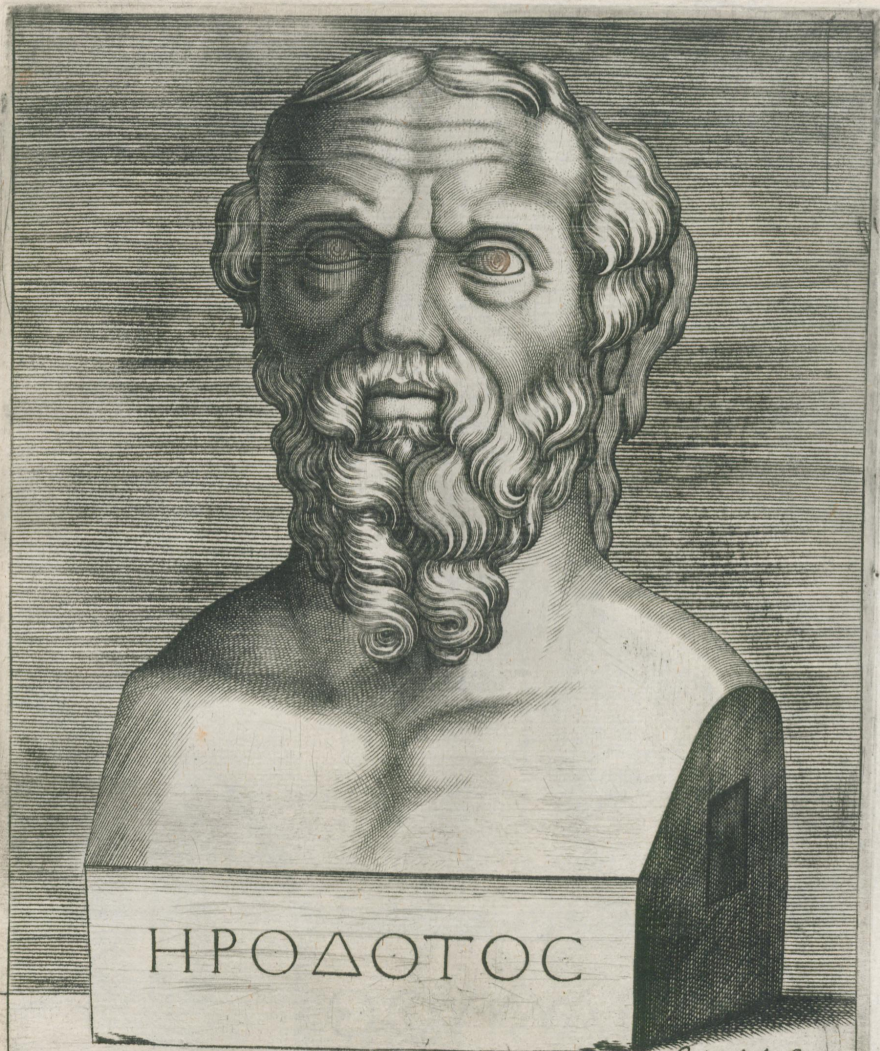

Miltiades
Miltiades.

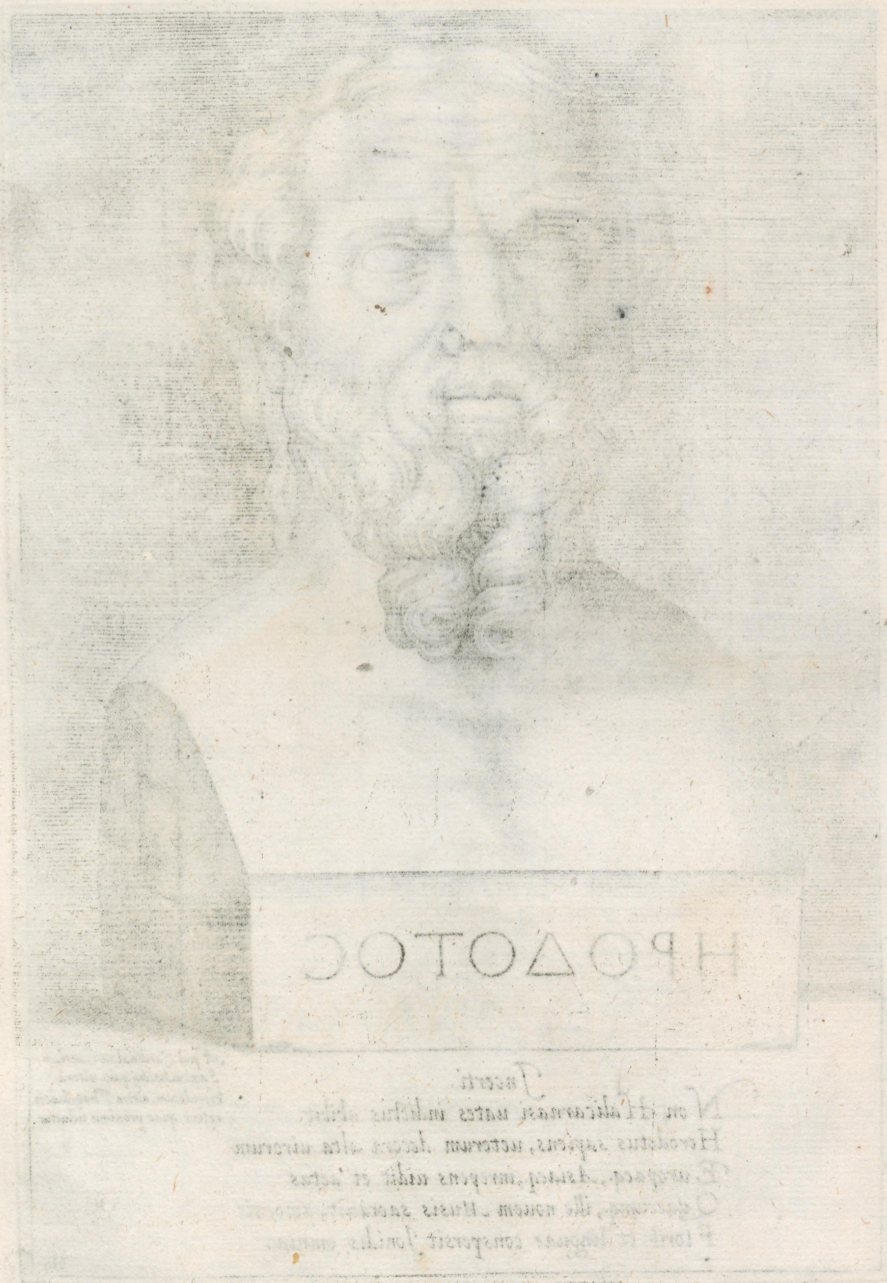

Herodotus Halicarnasensis

Incerti.
 Non Halicarnasi uates indictus abibit
 Herodotus sapiens, ueterum decora alta uirorum
 Europaeq., Asiaeq., inrepens uidit et aetas
 Quaecumq., ille nouem Musis sacrauit, amoenis
 Florib. et linguae conspersit Iouidis omnia.

*Apud Cardinalem Caesarium
 Socii inuidij pax altera
 Herodotum, altera Thucydidem
 refert quae proxima uoluitur*

Thucydides Historias

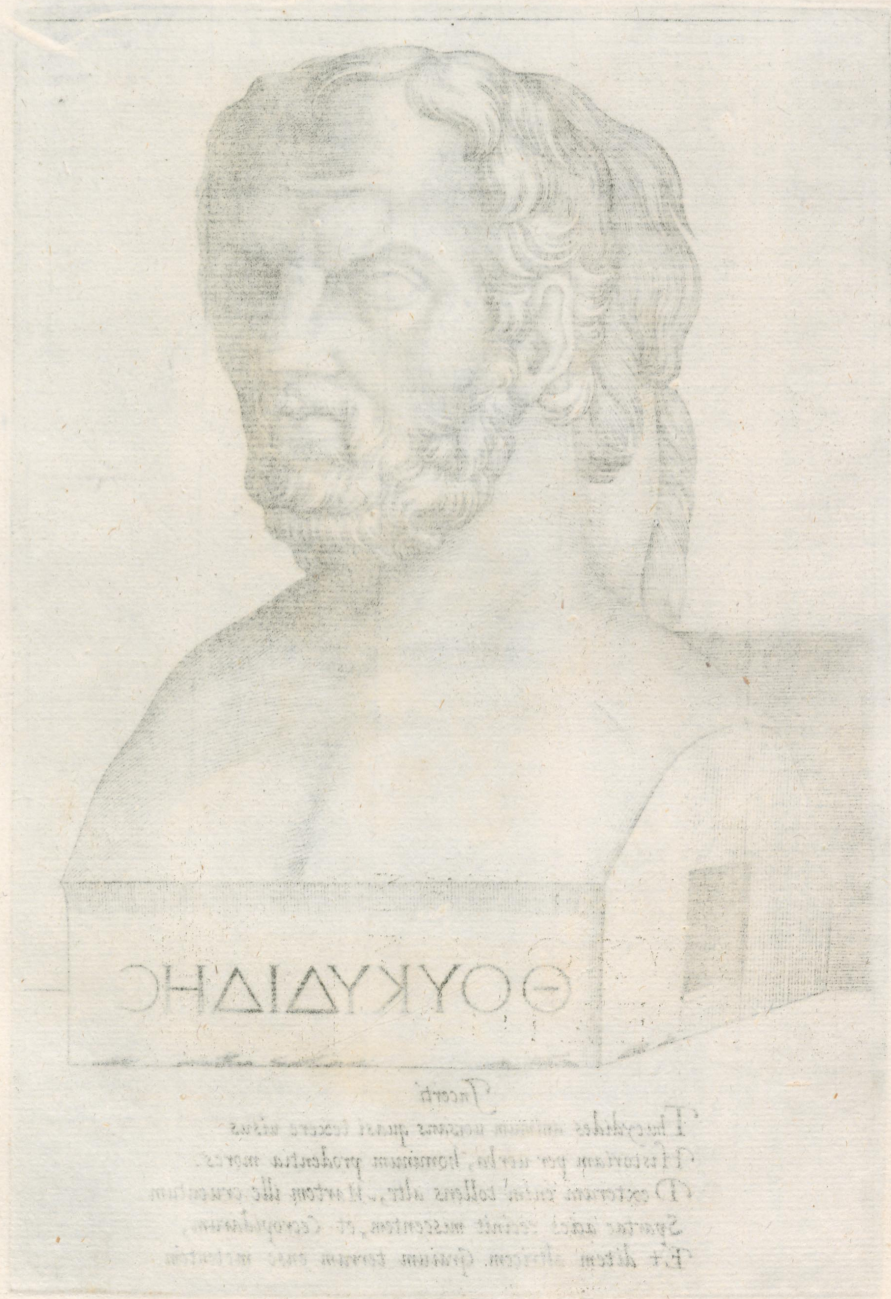
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Incerti

Thucydides animum uersans quasi texere uisus
Historiam per uerba, hominum prudentia mores.
Dexteram enim tollens alte, Martem ille cruentum
Spartae acies cecinit miscentem, et Cecropidarum,
Et ditem altricem Graium terram ense metentem.

IV

Handwritten text at the top of the page, likely a title or reference.

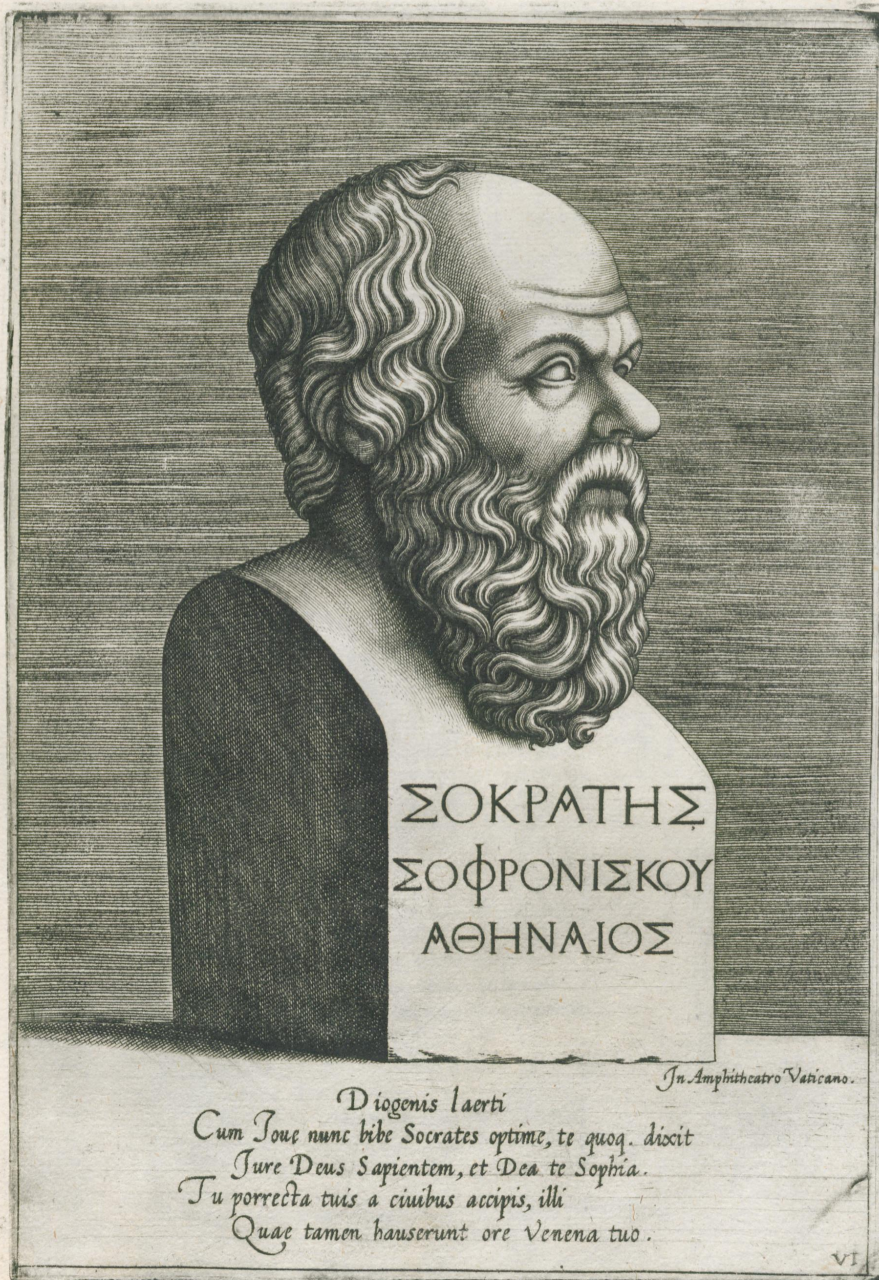

Euripides.

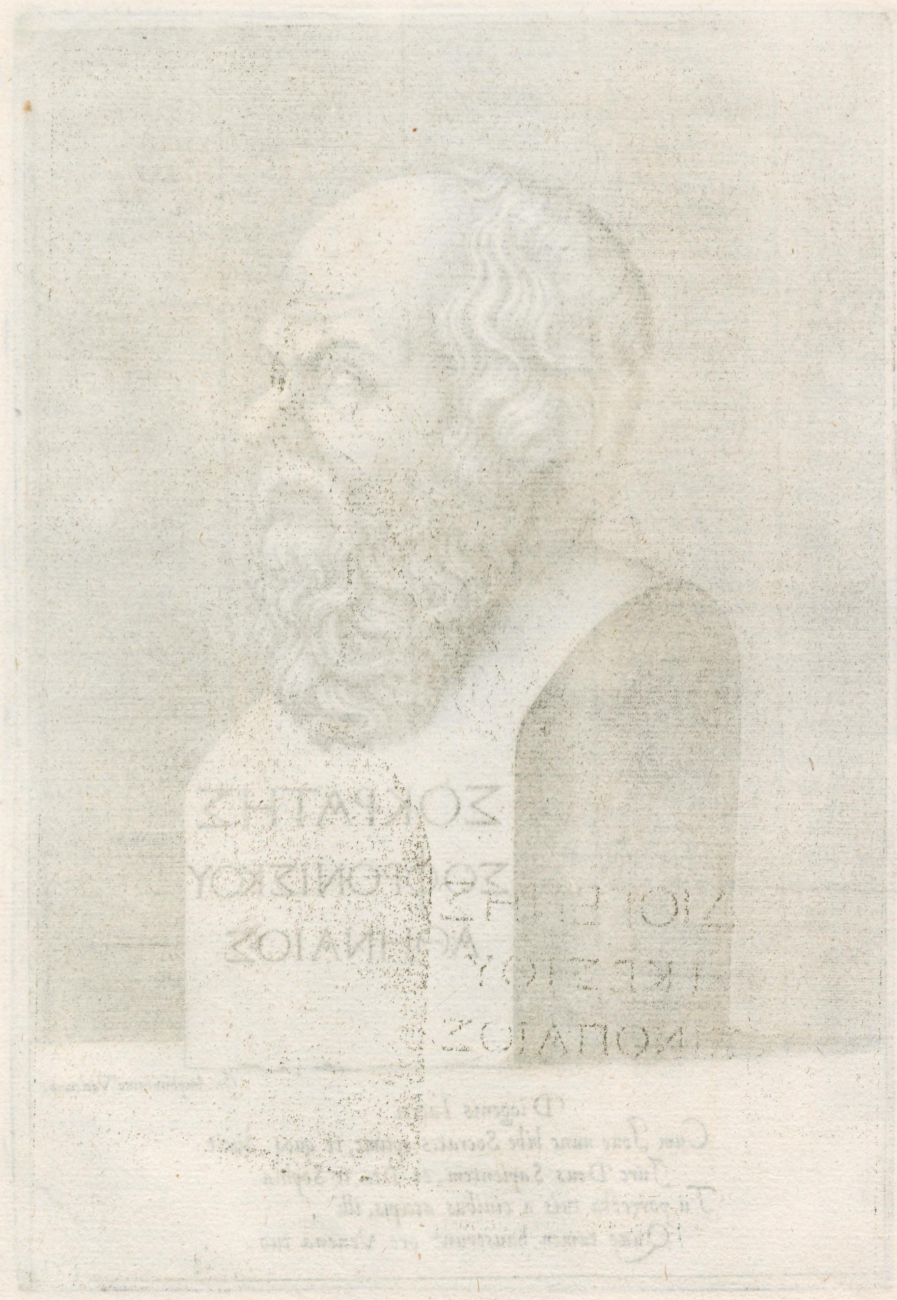

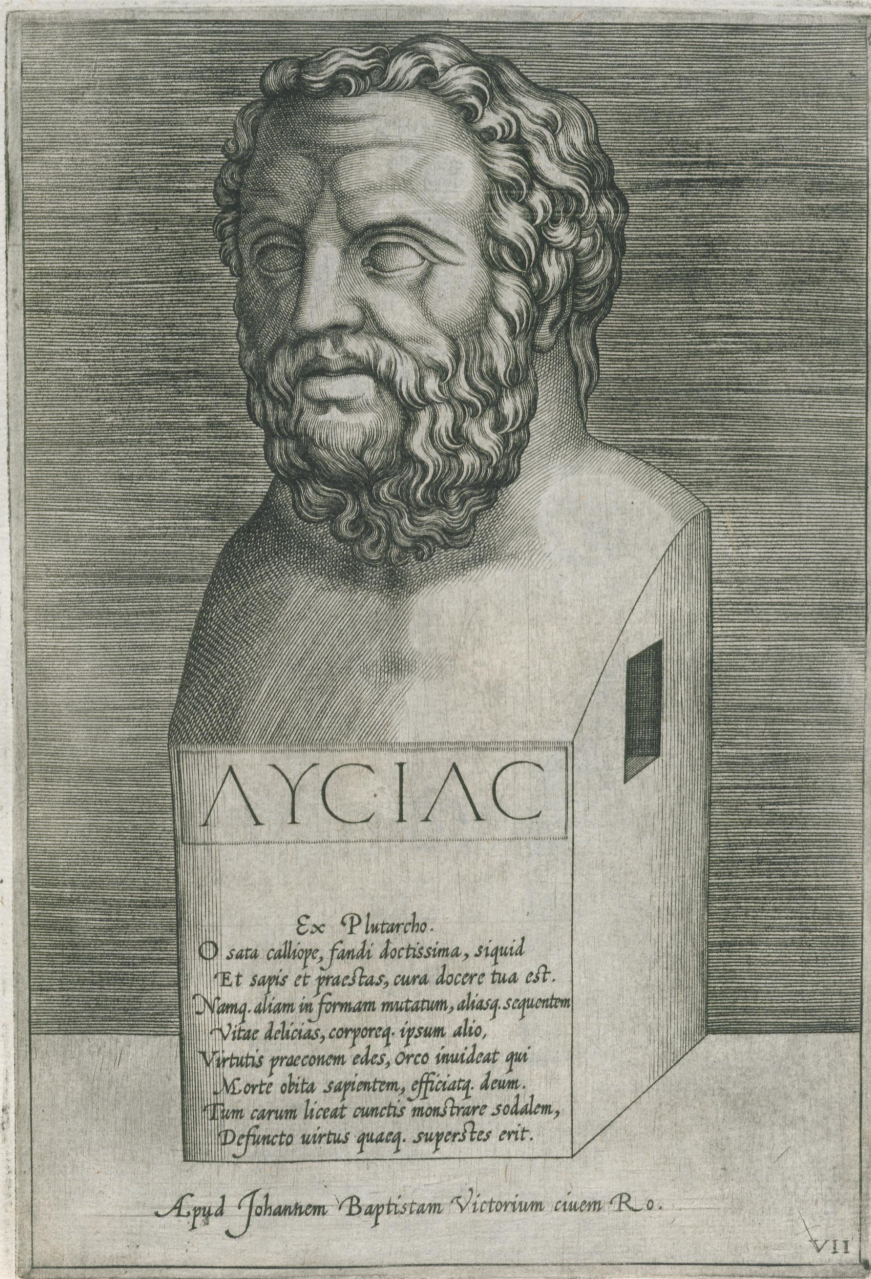

Socrates.

2007/4

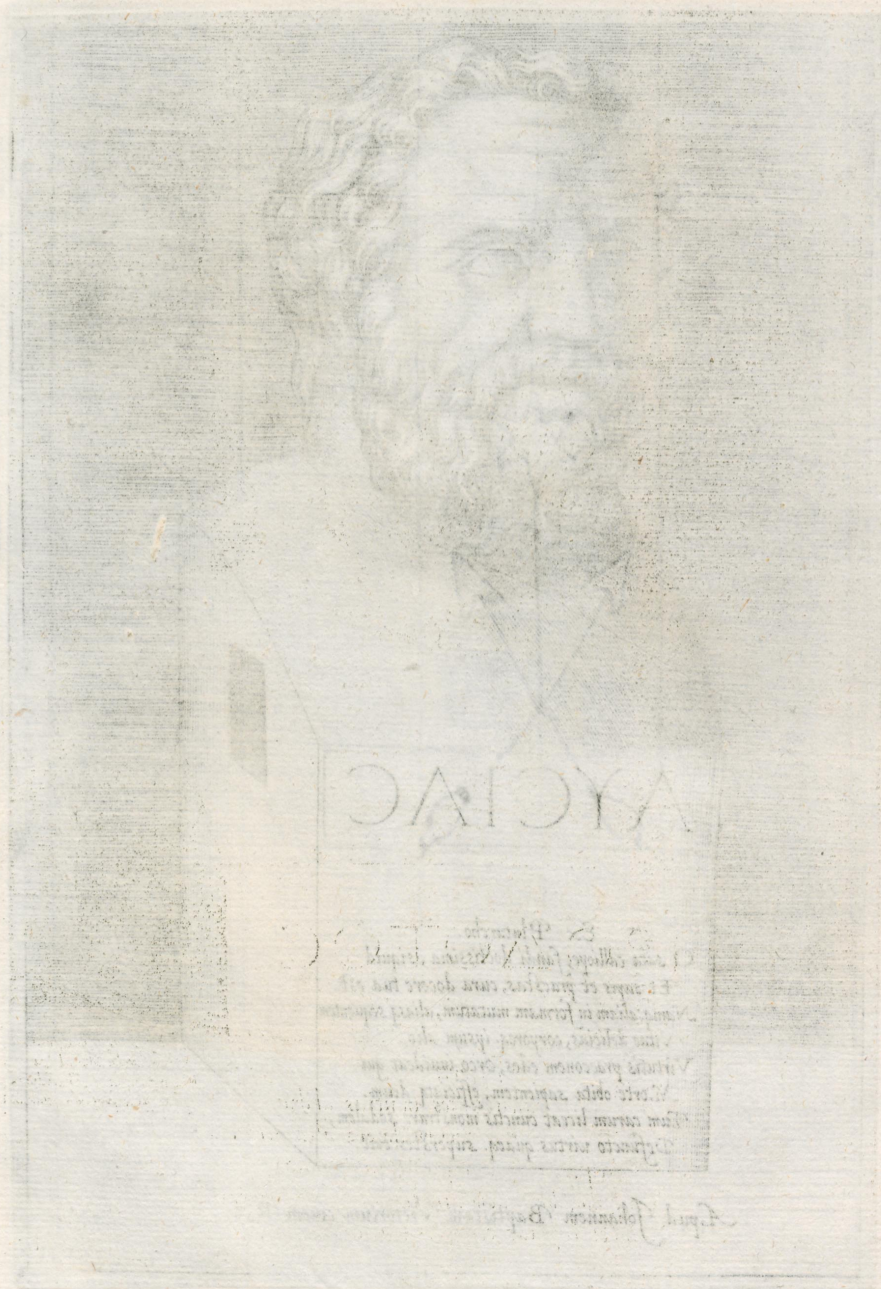

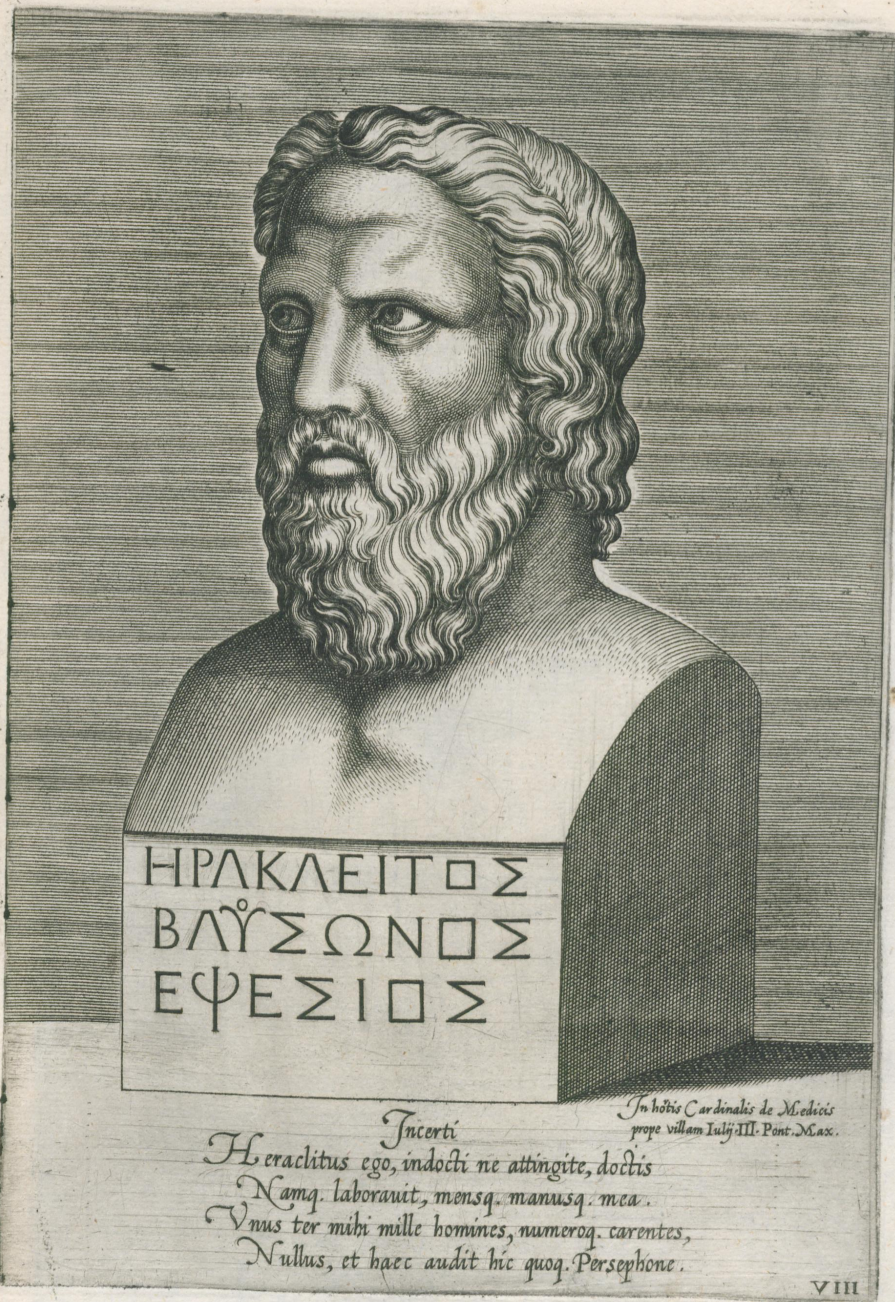
Ex Plutarcho.
O sata calliope, fandi doctissima, siquid
Et sapis et praestas, cura docere tua est.
Namq. aliam in formam mutarum, aliasq. sequentem
Vitae delicias, corporeq. ipsum alio,
Virtutis praeconem edes, Orco inuideat qui
Morte obita sapientem, efficiatq. deum.
Tum carum liceat cunctis monstrare sodalem,
Defuncto uirtus quaeq. superstes erit.

Apyd Johannem Baptistam Victorium ciuem Ro.

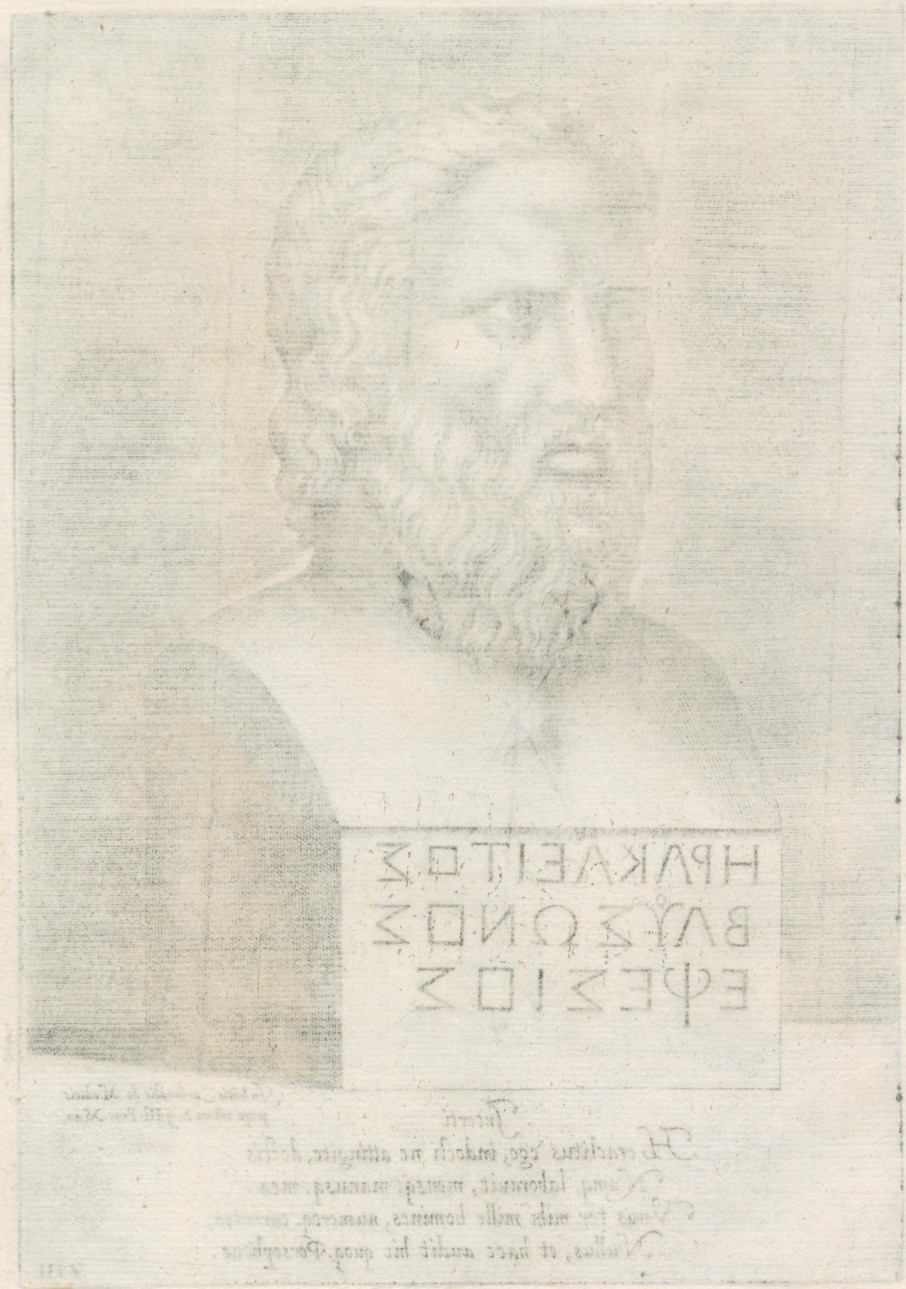
VII

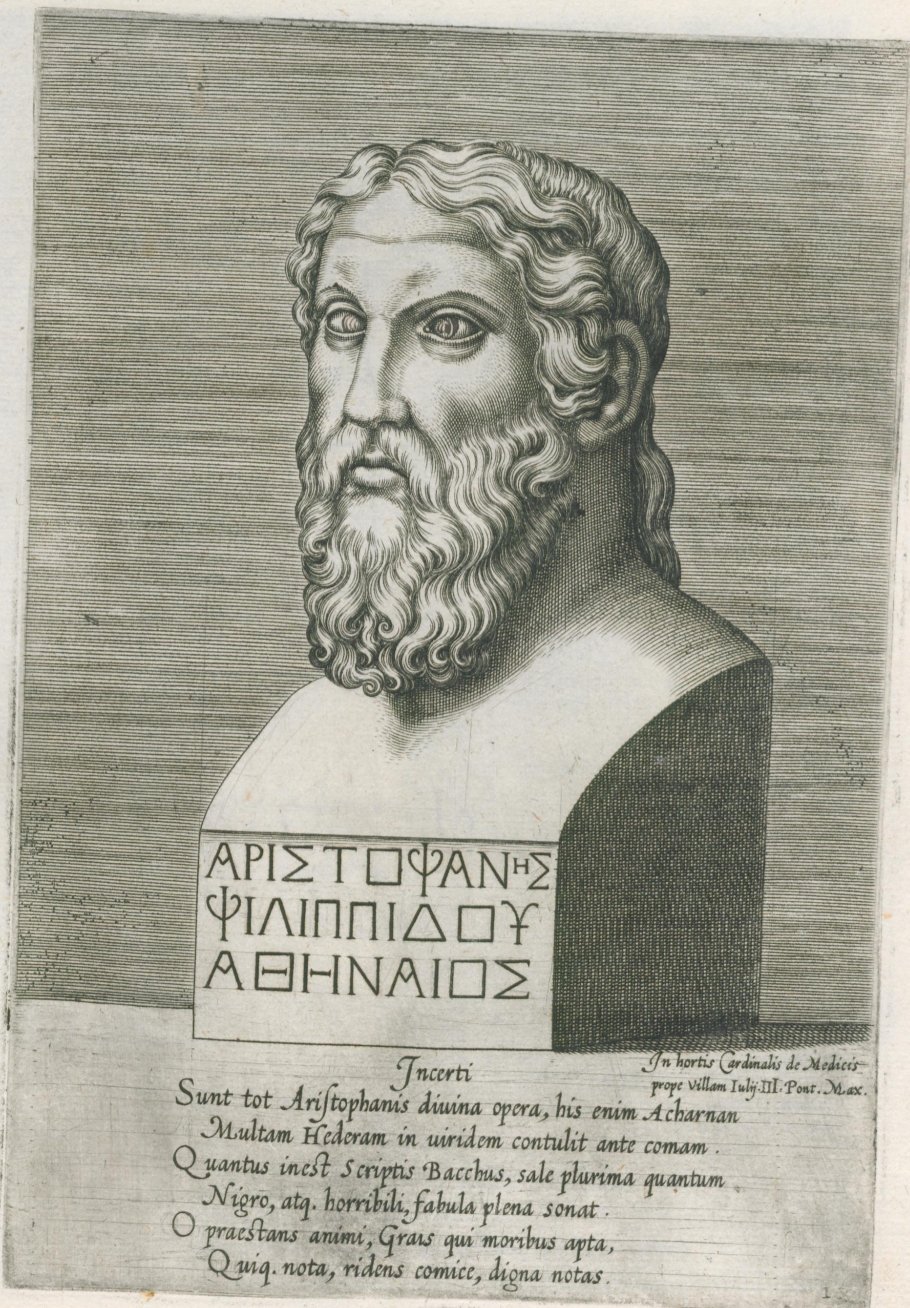
Heracritus.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or reference.

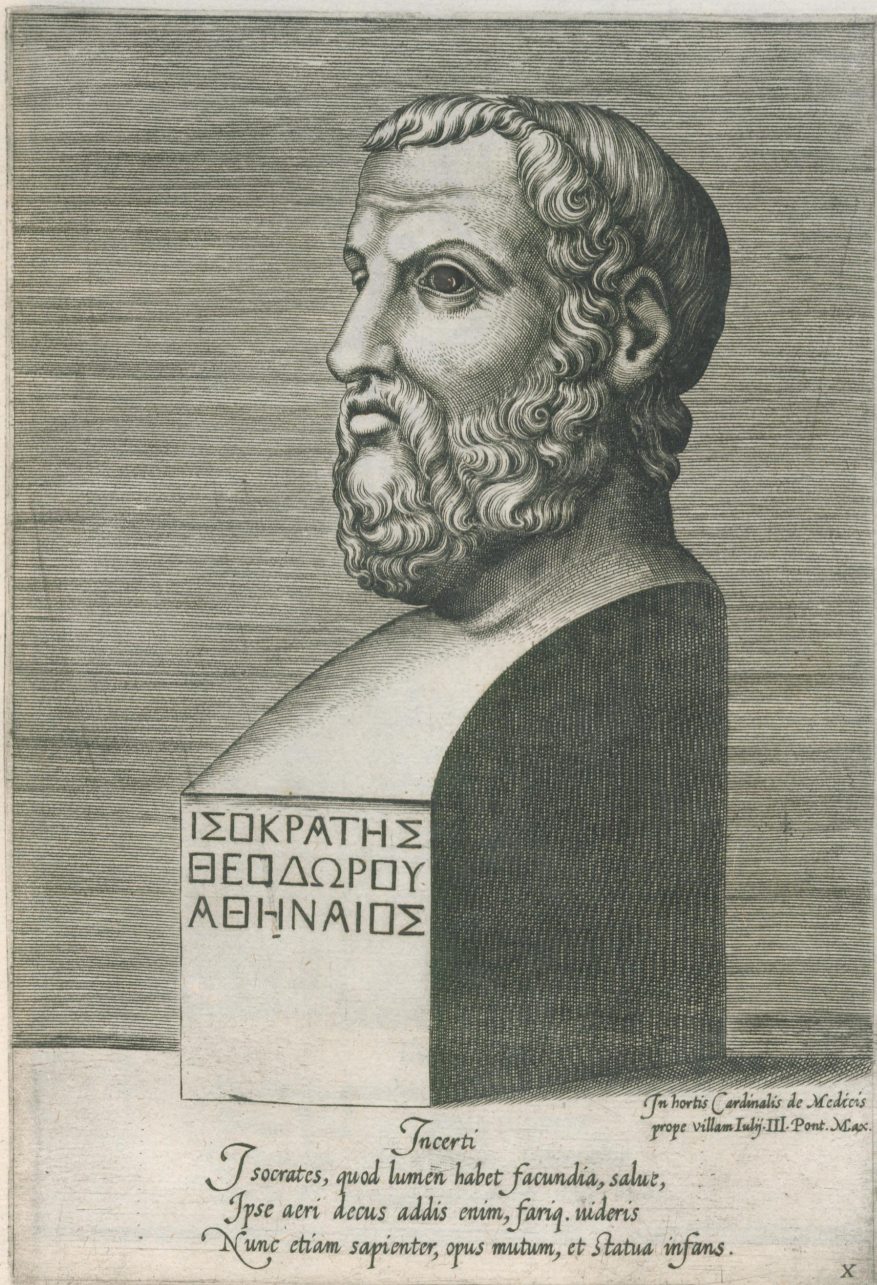

Aristophanes

Socrates

1700/12

ΑΒΗΝΑΙΟΣ
ΕΘΔΟΥΡΟΥ
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Εκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1700/12
ὑπογράφει ὁ κ. Ν. Κ.

Diogenes

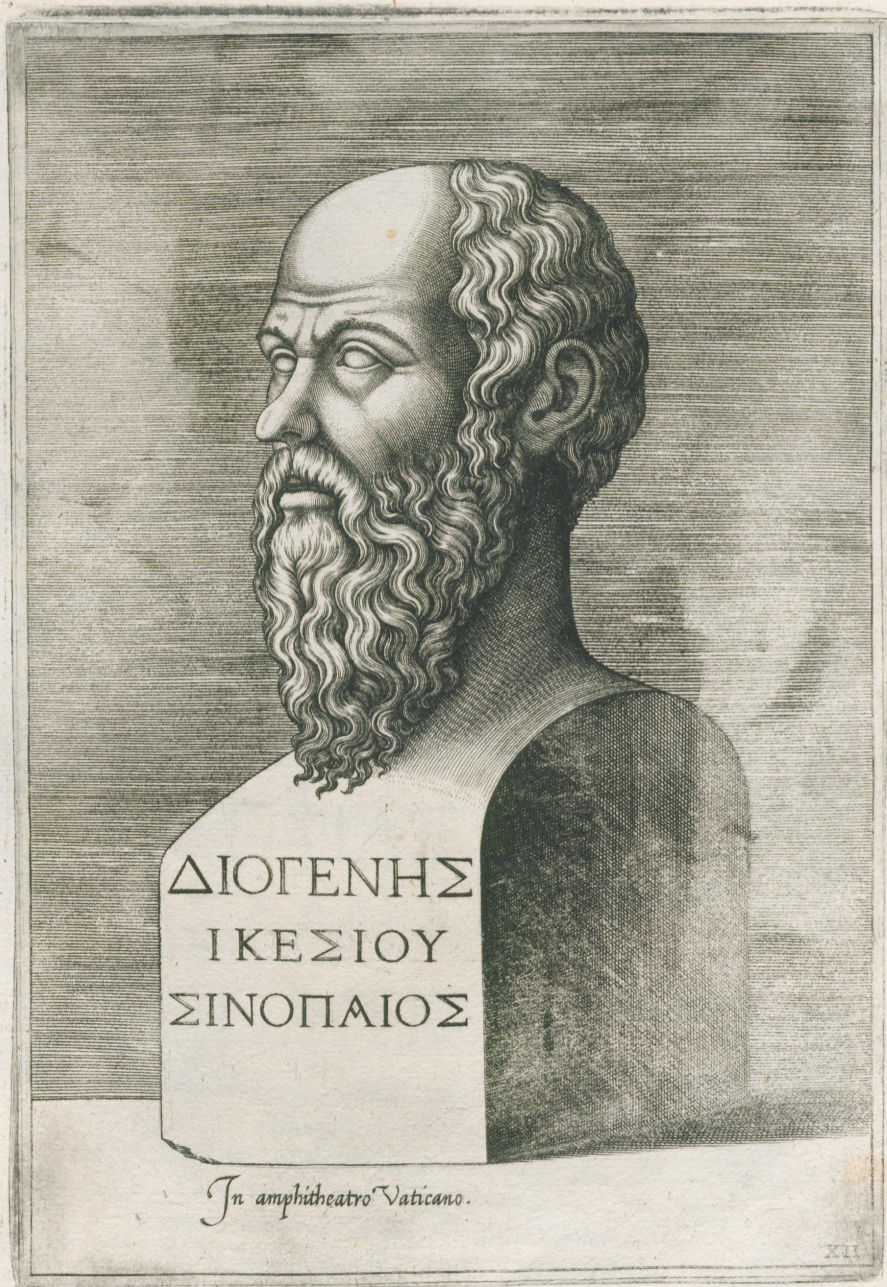

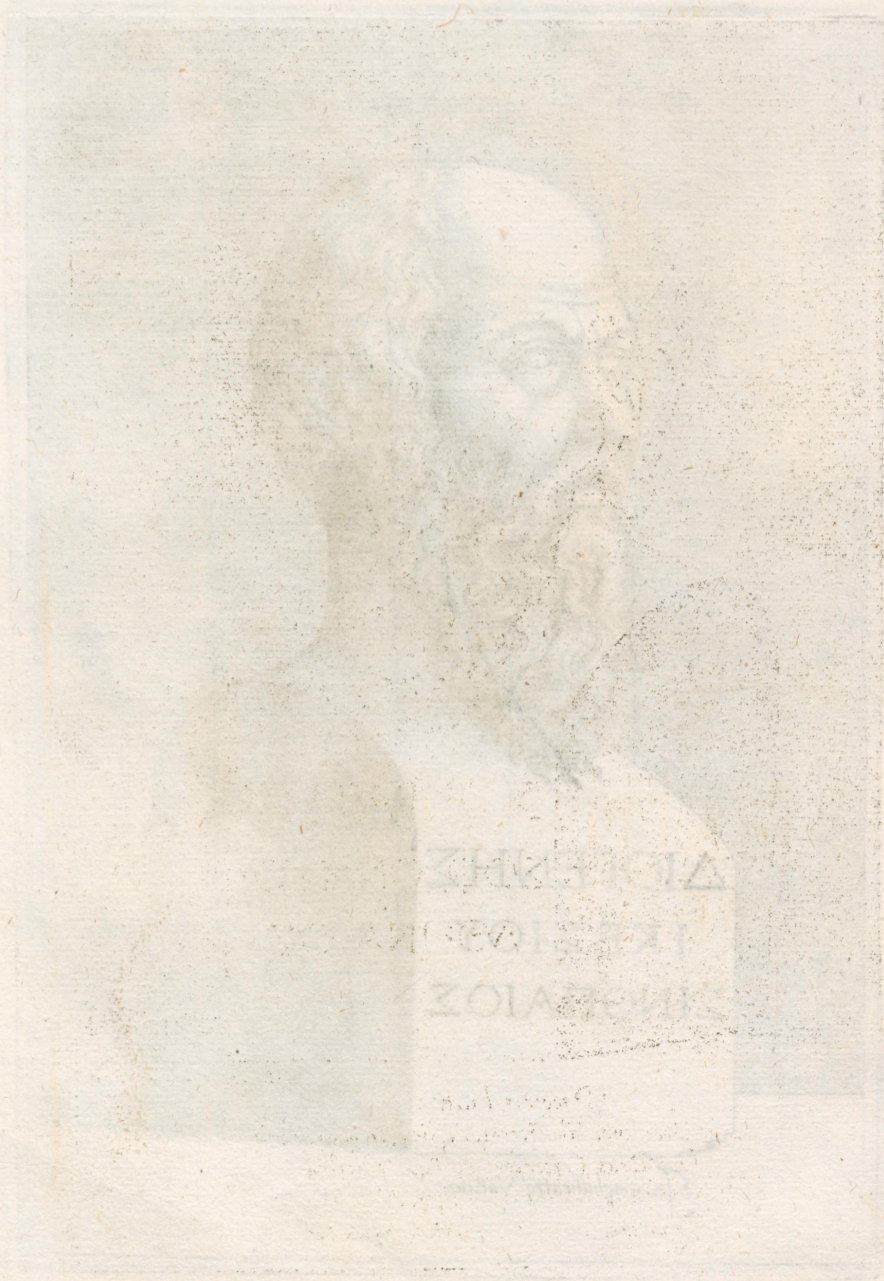
Apud Achillem Maffew.

*Sinopeorum .
Aes quoq; conficitur Senio, tua nomina numquam
Omnia delebunt Saecula Diogenes
Quippe doces unus mortales, gloria uitae
Quae ampla sit, et uitae quod sit iter facile.*

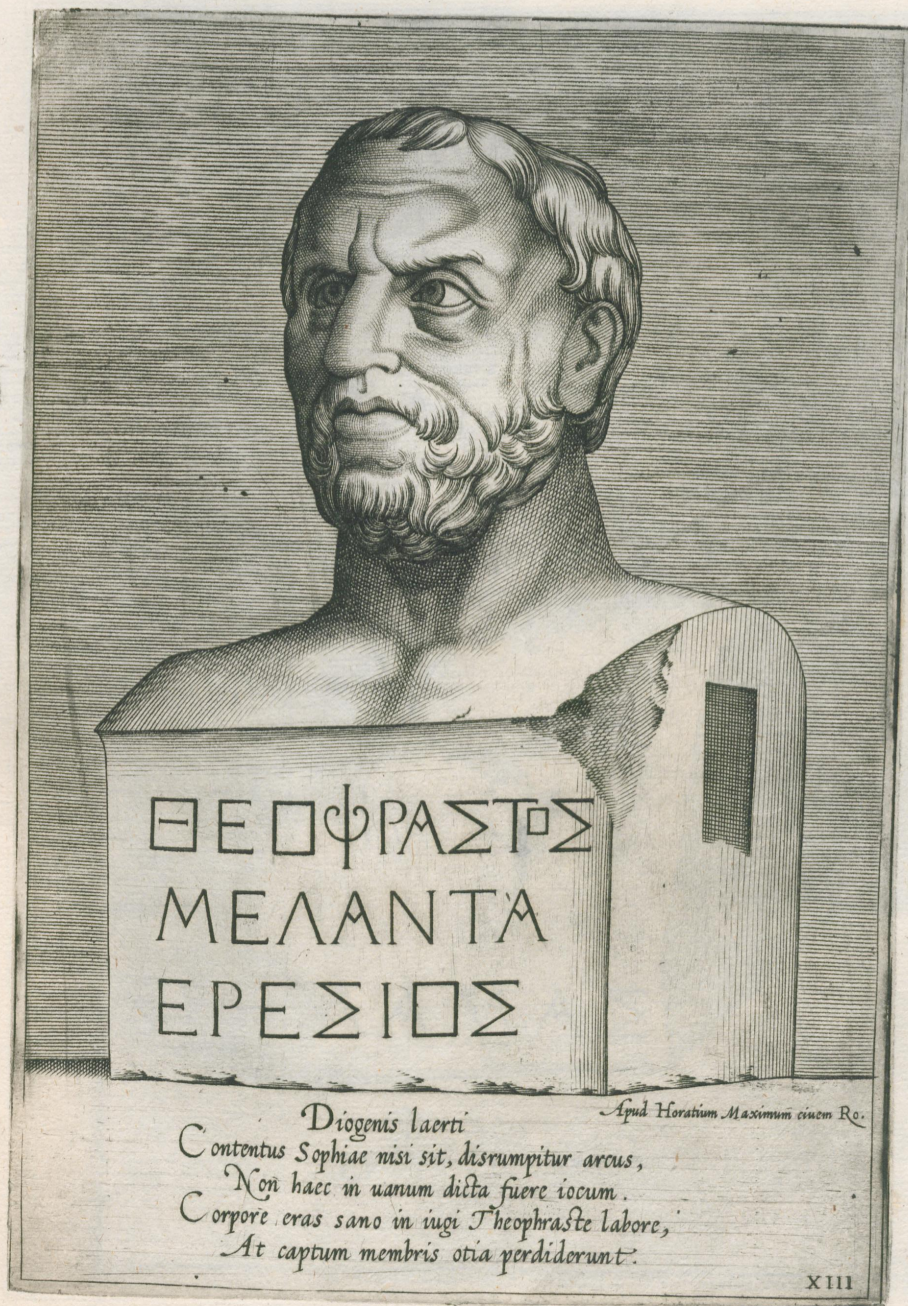
Diogenes

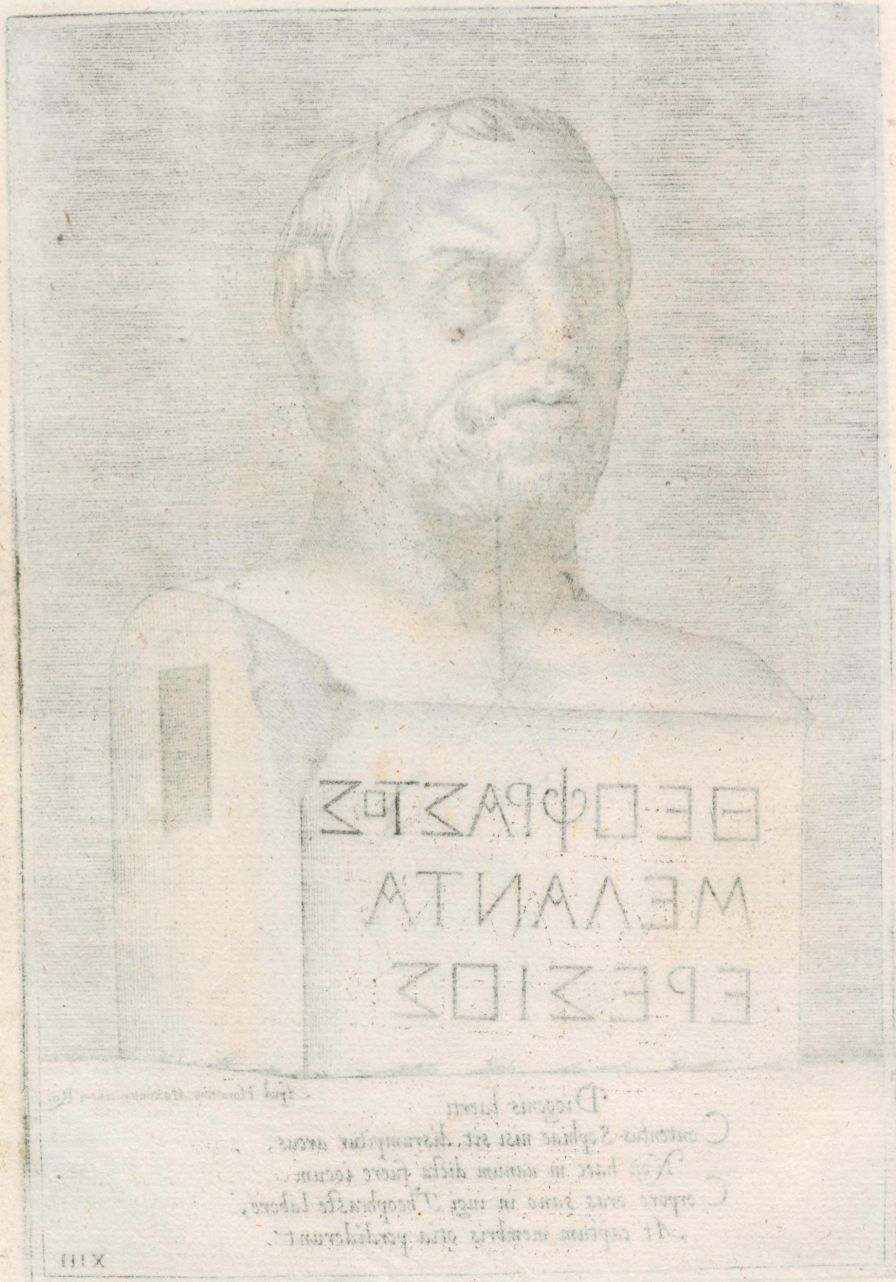
Theophrastus.

Theophrastus.

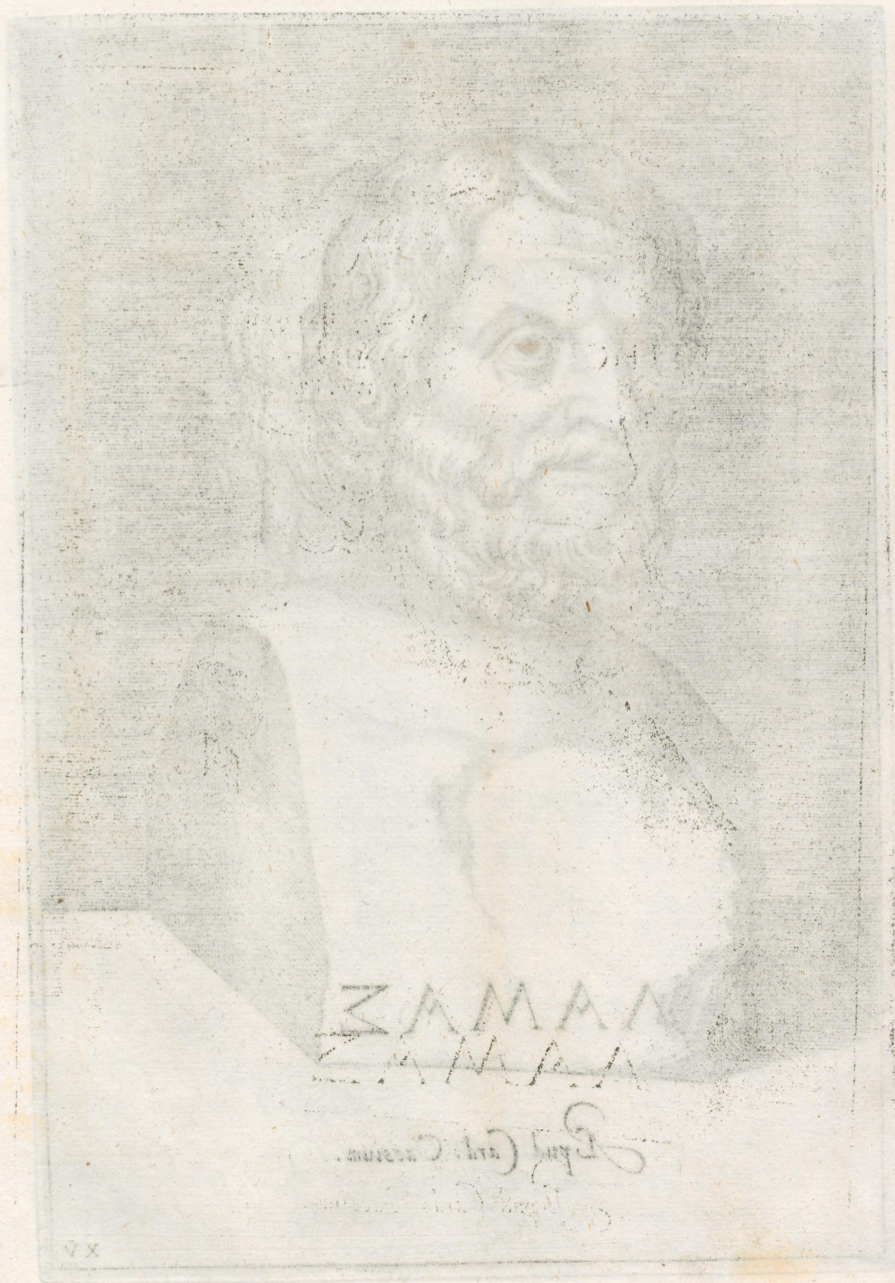

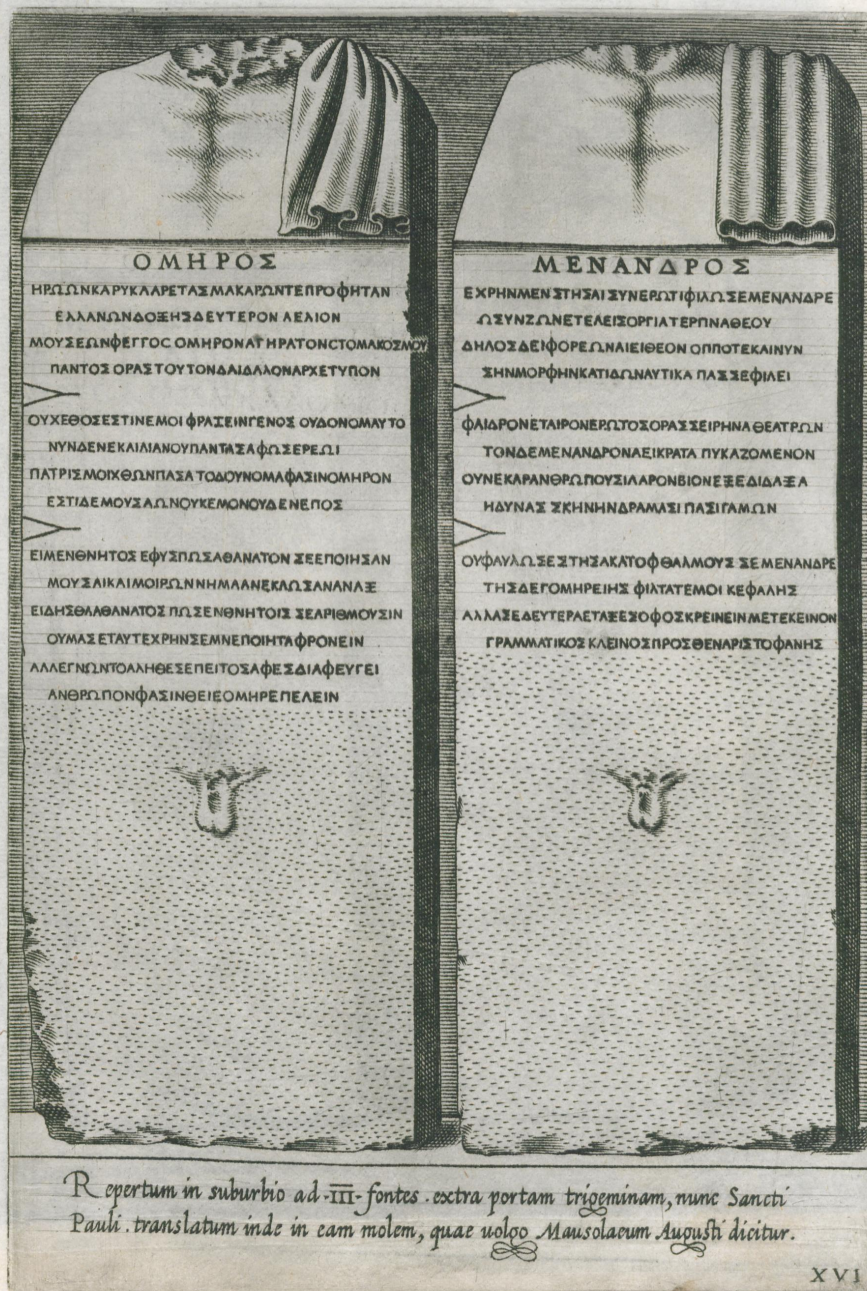
Handwritten in red ink:
Theophrastus

Handwritten in red ink:
Theophrastus

ΟΜΗΡΟΣ

ΗΡΩΝΚΑΡΥΚΛΑΡΕΤΑΣΜΑΚΑΡΩΝΤΕΠΡΟΦΗΤΑΝ
ΕΛΛΑΝΩΝΔΟΞΗΝΔΕΥΤΕΡΟΝΔΕΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΩΝΦΕΓΓΟΣΟΜΗΡΩΝΑΤΗΡΑΤΟΝΣΤΟΜΑΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΝΤΟΣΟΡΑΣΤΟΥΤΟΝΔΑΙΔΑΛΩΝΑΡΧΕΤΥΠΟΝ

ΟΥΧΕΘΟΣΕΣΤΙΝΕΜΟΙΦΡΑΣΕΙΝΓΕΝΟΣΟΥΔΟΝΟΜΑΥΤΟ
ΝΥΝΔΕΝΕΚΑΙΔΙΑΝΟΥΠΑΝΤΑΣΑΦΩΣΕΡΕΩΙ
ΠΑΤΡΙΣΜΟΙΧΘΩΝΠΑΣΑΤΟΔΟΥΝΟΜΑΦΑΣΙΝΟΜΗΡΩΝ
ΕΣΤΙΔΕΜΟΥΣΑΛΩΝΟΥΚΕΜΟΝΟΥΔΕΝΕΠΟΣ

ΕΙΜΕΝΘΗΤΟΣΕΦΥΣΠΩΣΘΑΝΑΤΟΝΣΕΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΜΟΥΣΑΙΚΑΙΜΟΙΡΩΝΗΜΑΛΗΕΚΑΛΩΣΑΝΑΛΕΞ
ΕΙΔΗΣΘΑΘΑΝΑΤΟΣΠΩΣΕΝΘΗΤΟΙΣΣΕΛΡΙΘΜΟΥΣΙΝ
ΟΥΜΑΣΕΤΑΥΤΕΧΡΗΝΣΕΜΝΕΠΟΙΗΤΑΦΡΟΝΕΙΝ
ΑΛΛΕΓΝΩΝΤΟΑΛΗΘΕΣΕΠΕΙΤΟΣΑΦΕΣΔΙΑΦΕΥΓΕΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΝΦΑΣΙΝΘΕΙΘΟΜΗΡΕΠΕΛΕΙΝ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

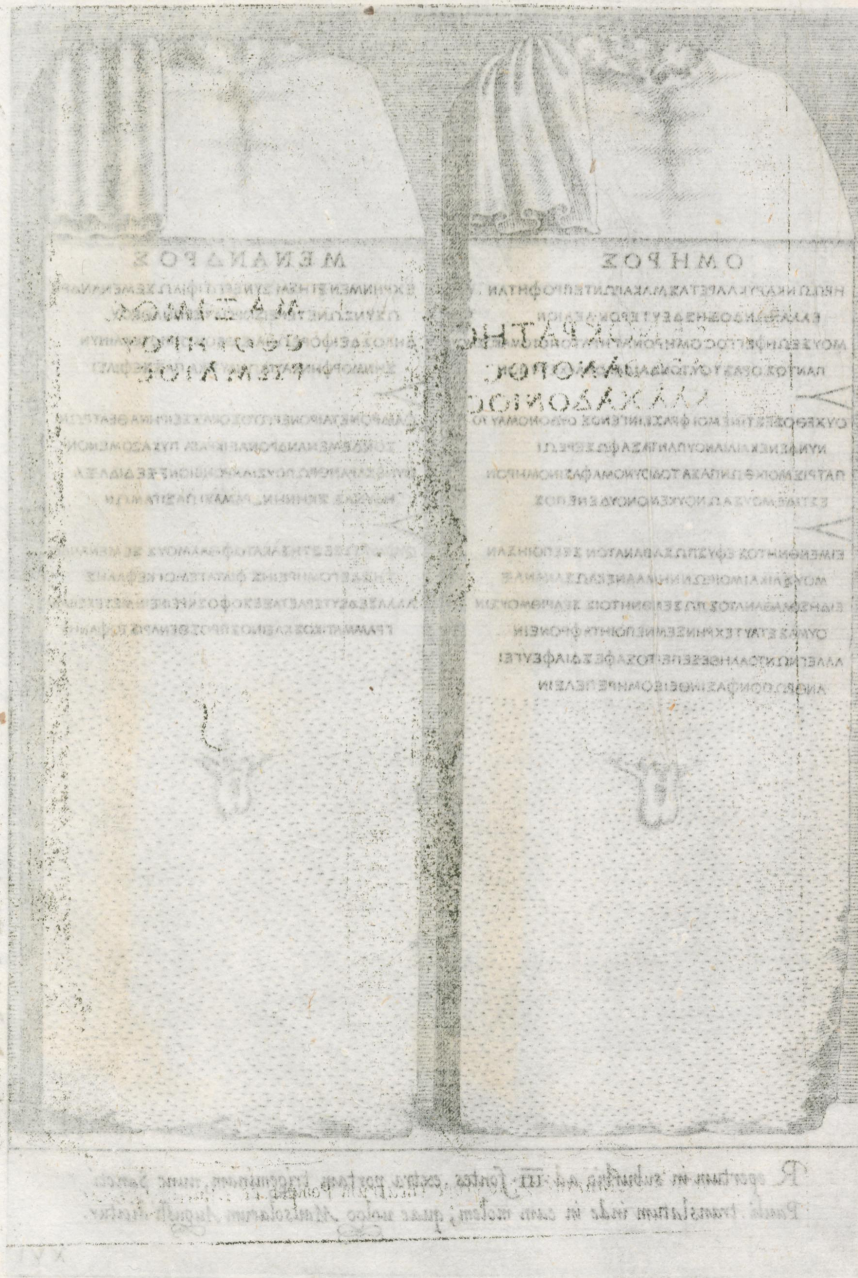
ΕΧΡΗΝΑΜΕΝΣΤΗΣΑΙΣΥΝΕΡΩΤΙΦΙΛΩΣΕΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΩΣΥΝΖΩΝΕΤΕΛΕΙΣΟΡΓΙΑΤΕΡΠΝΑΘΕΟΥ
ΔΗΛΟΣΔΕΙΦΟΡΕΩΝΑΙΕΘΕΟΝΟΠΠΟΤΕΚΑΙΝΥΝ
ΣΗΝΜΟΡΦΗΝΚΑΤΙΔΩΝΑΥΤΙΚΑΠΑΣΣΕΦΙΛΕΙ

ΦΑΙΔΡΟΝΕΤΑΙΡΟΝΕΡΩΤΟΣΟΡΑΣΣΕΙΡΗΝΑΘΕΑΤΡΩΝ
ΤΟΝΔΕΜΕΝΑΝΔΡΟΝΑΕΙΚΡΑΤΑΠΥΚΑΖΟΜΕΝΟΝ
ΟΥΝΕΚΑΡΑΝΘΡΩΠΟΥΣΙΑΡΟΝΒΙΟΝΕΞΕΔΙΔΑΣΑ
ΗΔΥΝΑΣΣΚΗΝΗΝΔΡΑΜΑΣΙΠΑΣΙΓΑΜΩΝ

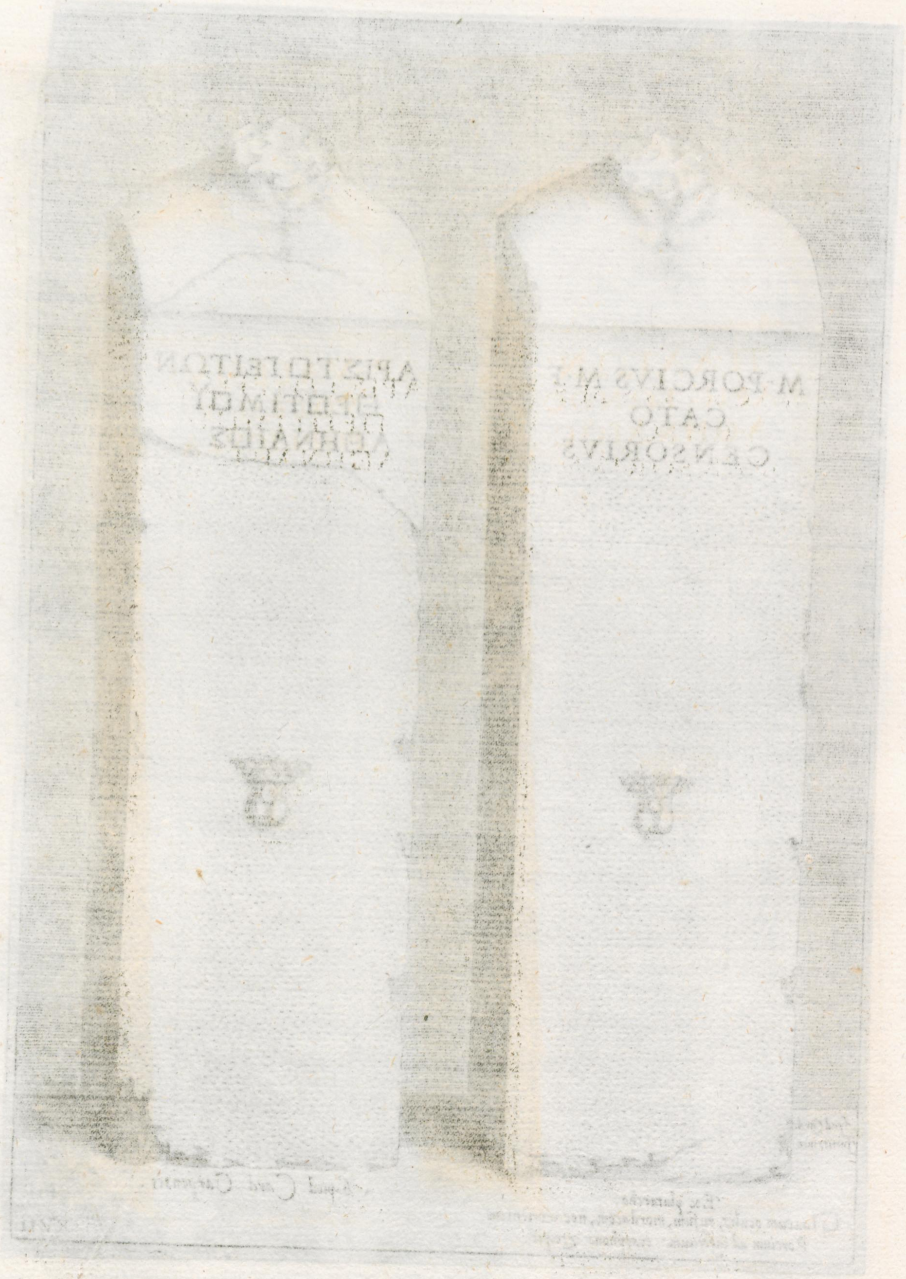
ΟΥΦΑΥΛΩΣΕΣΤΗΣΑΚΑΤΟΦΘΑΛΜΟΥΣΣΕΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΤΗΣΔΕΓΟΜΗΡΕΙΗΣΦΙΛΑΤΕΜΟΙΚΕΦΑΛΗΣ
ΑΛΛΑΣΕΔΕΥΤΕΡΑΤΑΣΕΣΟΦΟΣΚΡΕΙΝΕΙΝΜΕΤΕΚΕΙΝΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣΚΛΕΙΝΟΣΠΡΟΣΘΕΝΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

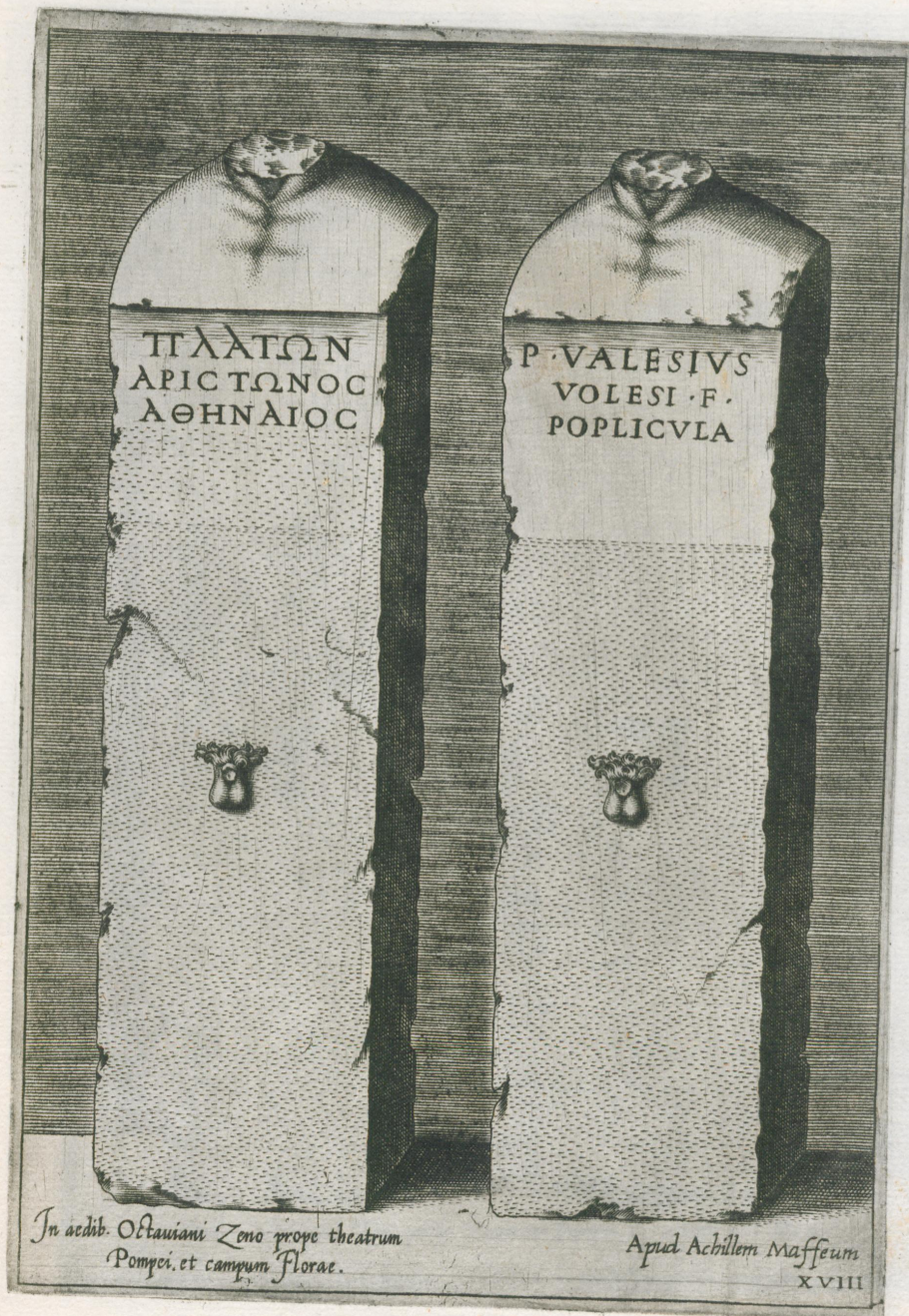
quid in hisce lapidibus
monumentis significet
membri virilis inscul-
ptio ut ex antiquitate
conparum in columnis ob-
litis pyramidibus, sepulchra-
libus, et in marmoreis
fuit deorum. videtur
in sacris Aegyptiorum
apud Perum valentia
lib. 34. titulo di Pudentis
pagina 321.

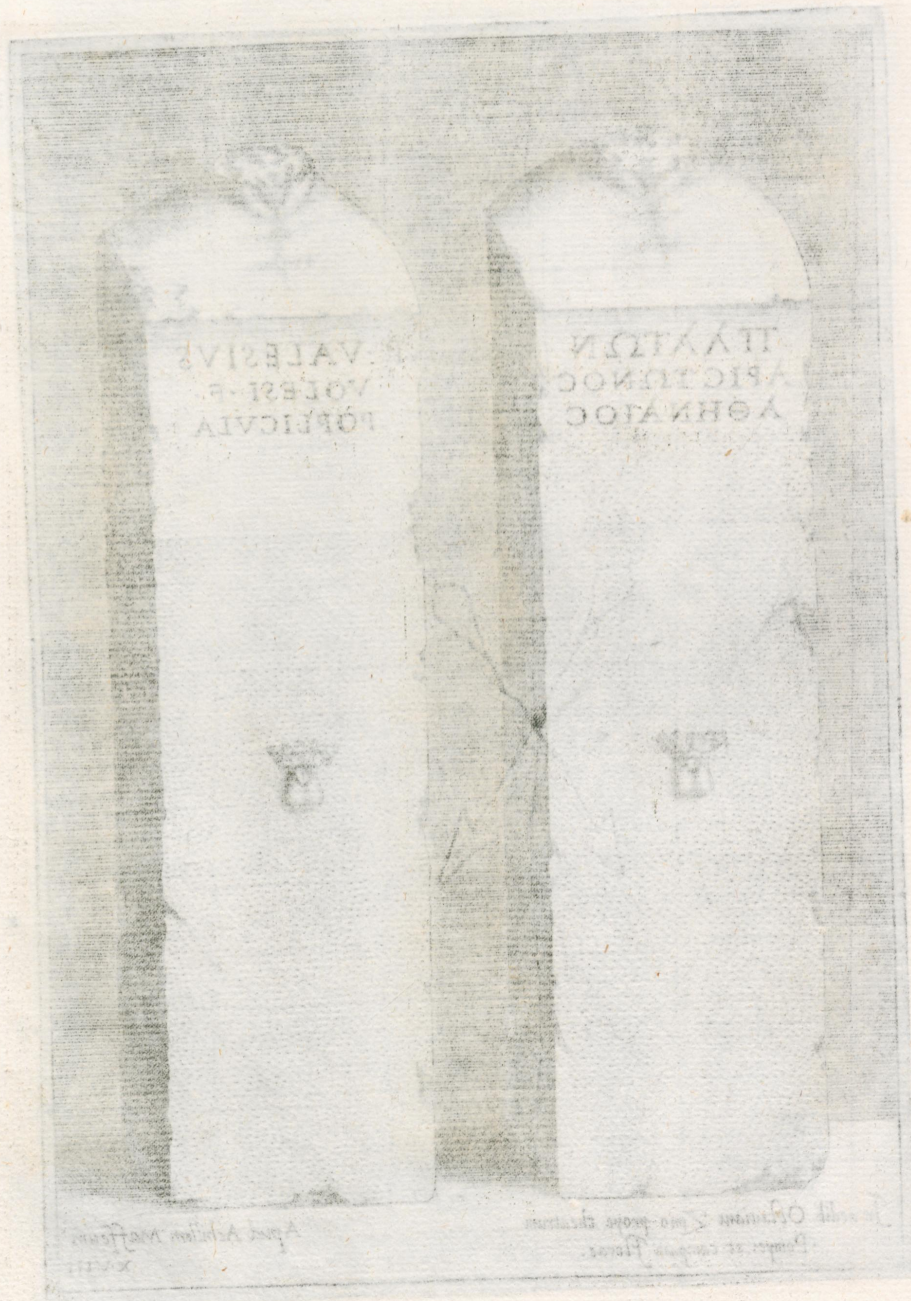
Repertum in suburbio ad .iii. fontes. extra portam trigeminam, nunc Sancti
Pauli. translatum inde in eam molem, quae uolgo Mausolacum Augusti dicitur.

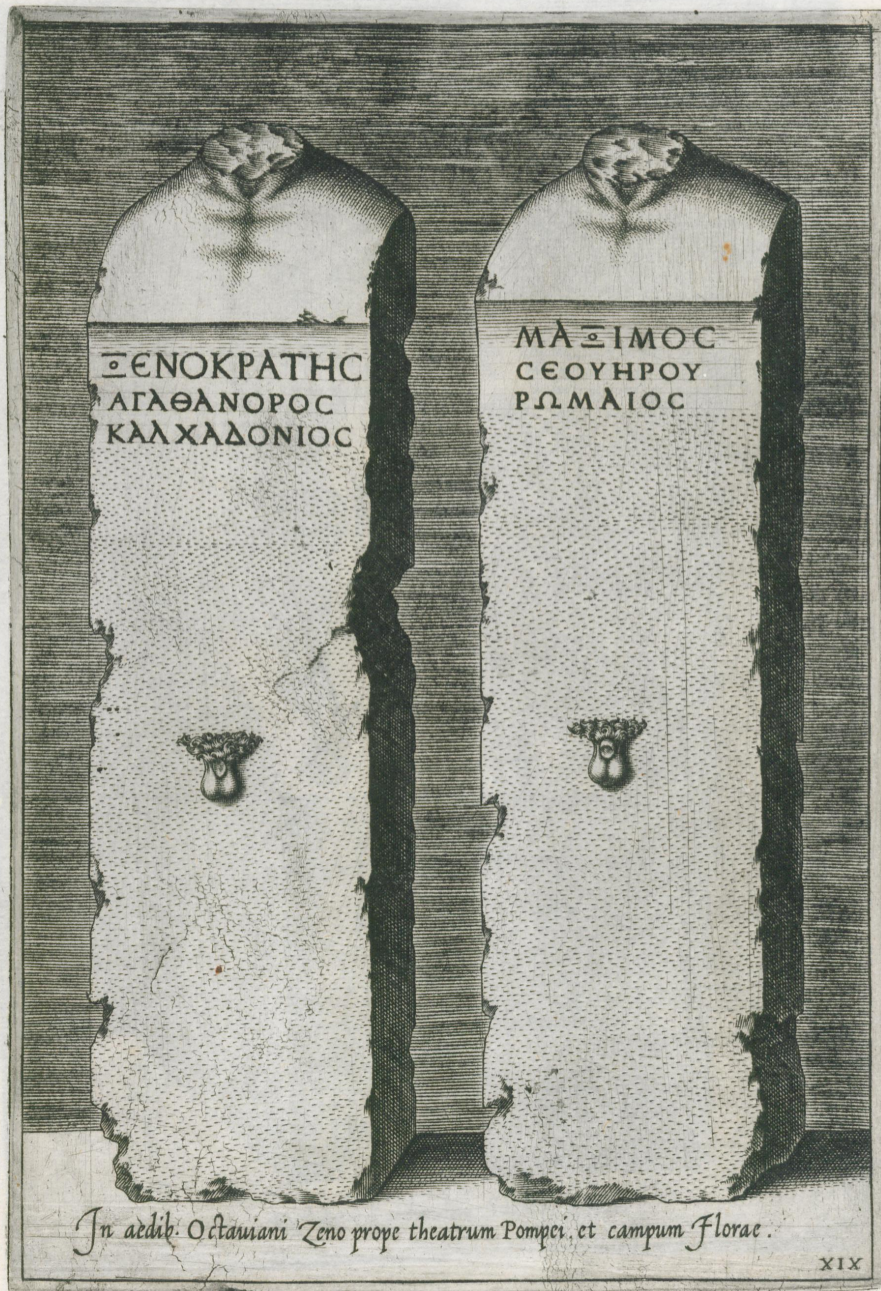

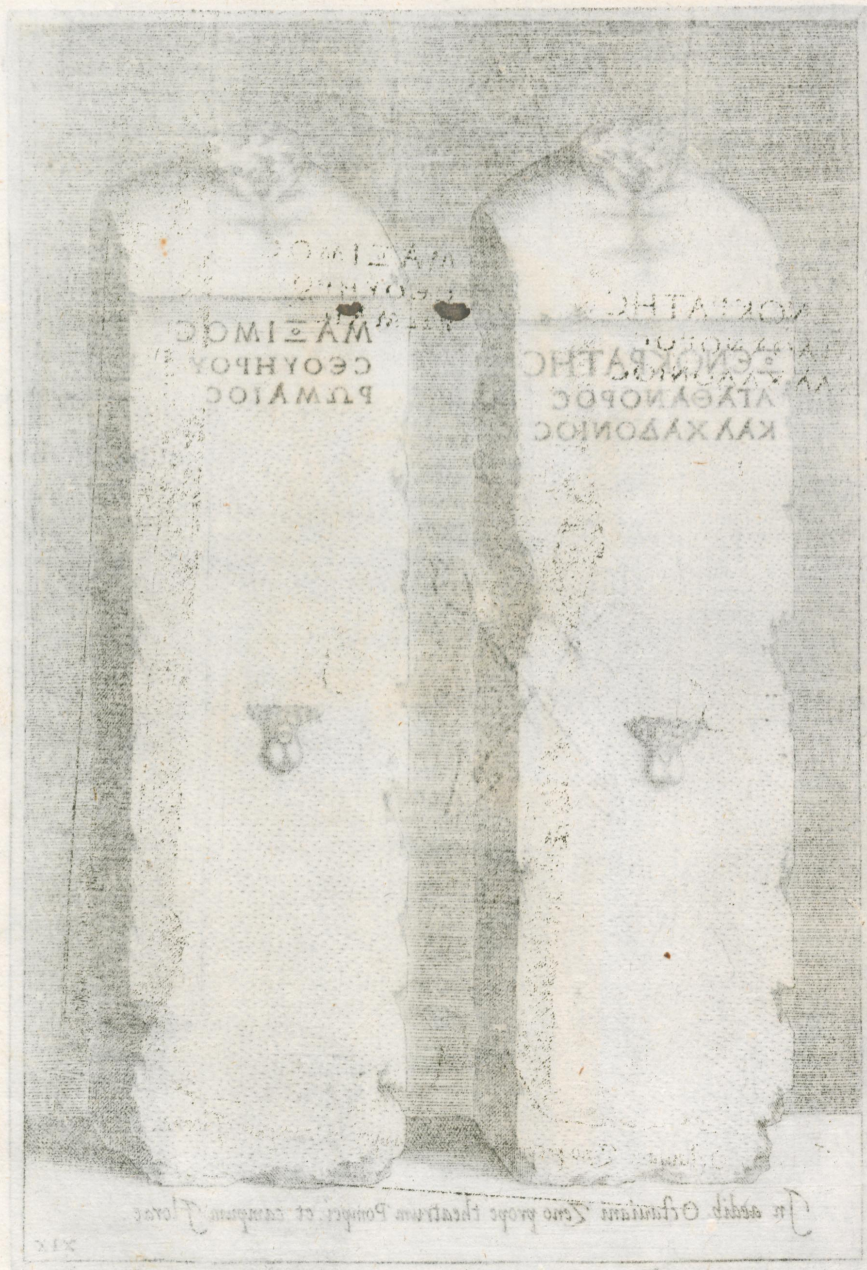

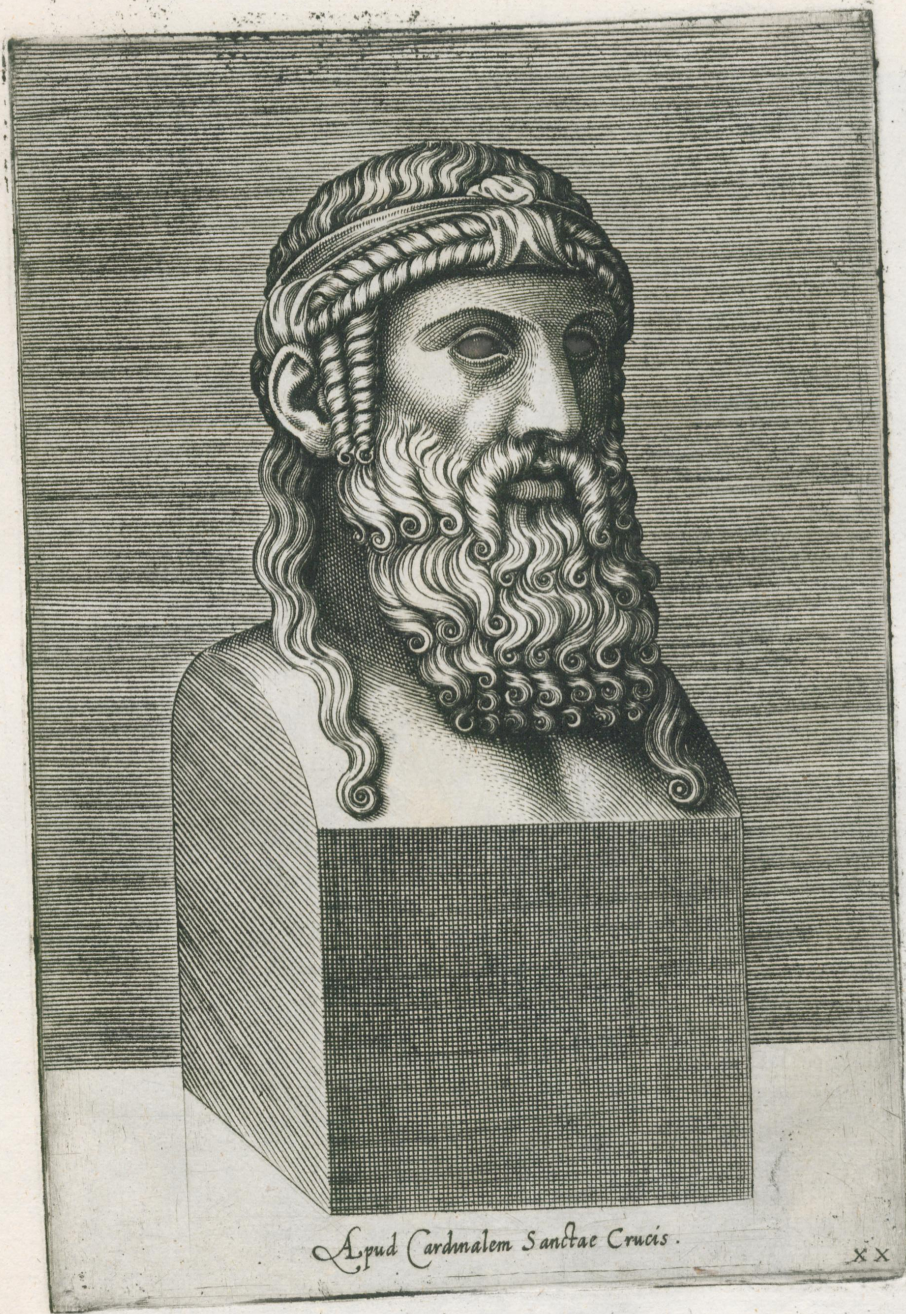

In aedib. Octavianiani Zeno prope theatrum Pompei. et campum Florae.

XIX

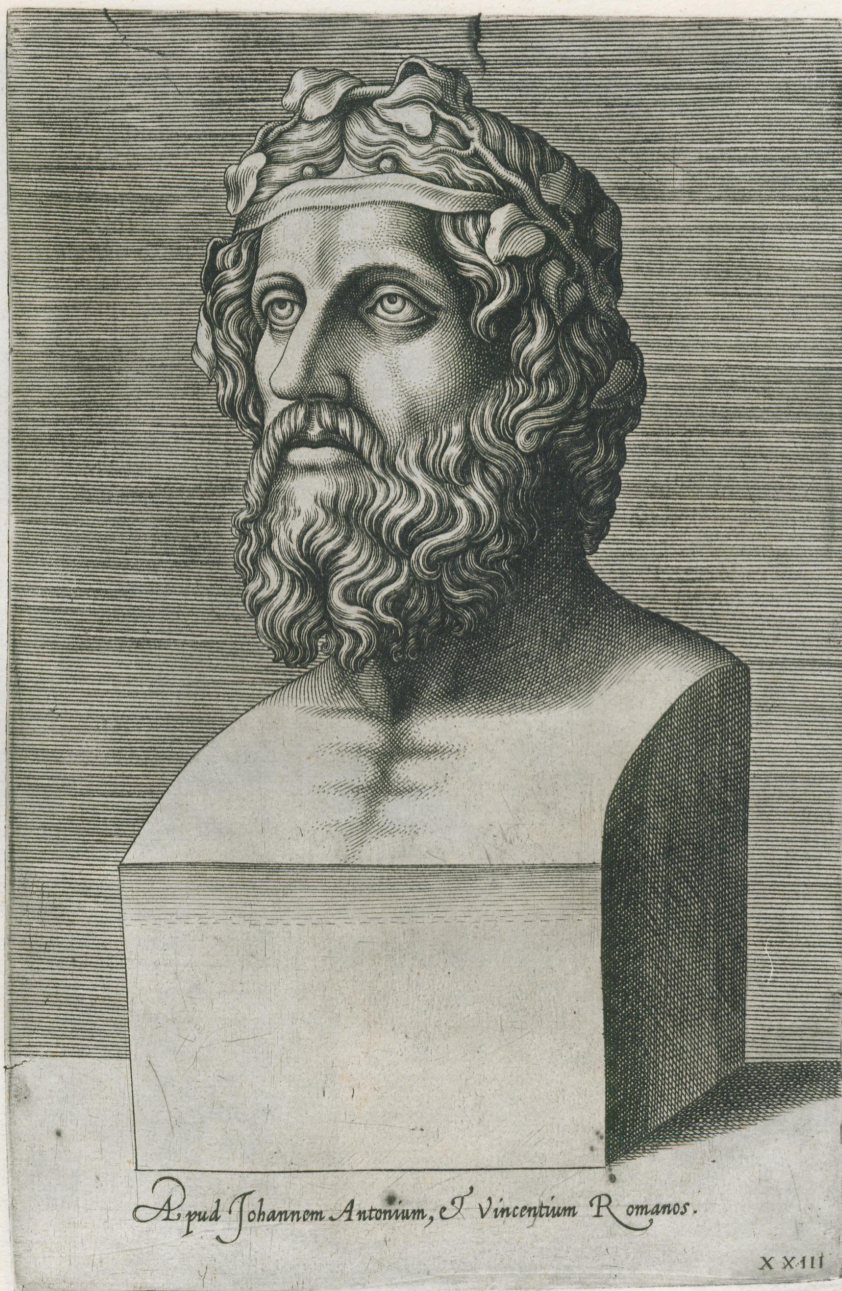

estio remehoi
xos.

Apud Johannem Antonium, & Vincentium Romanos.

X X411

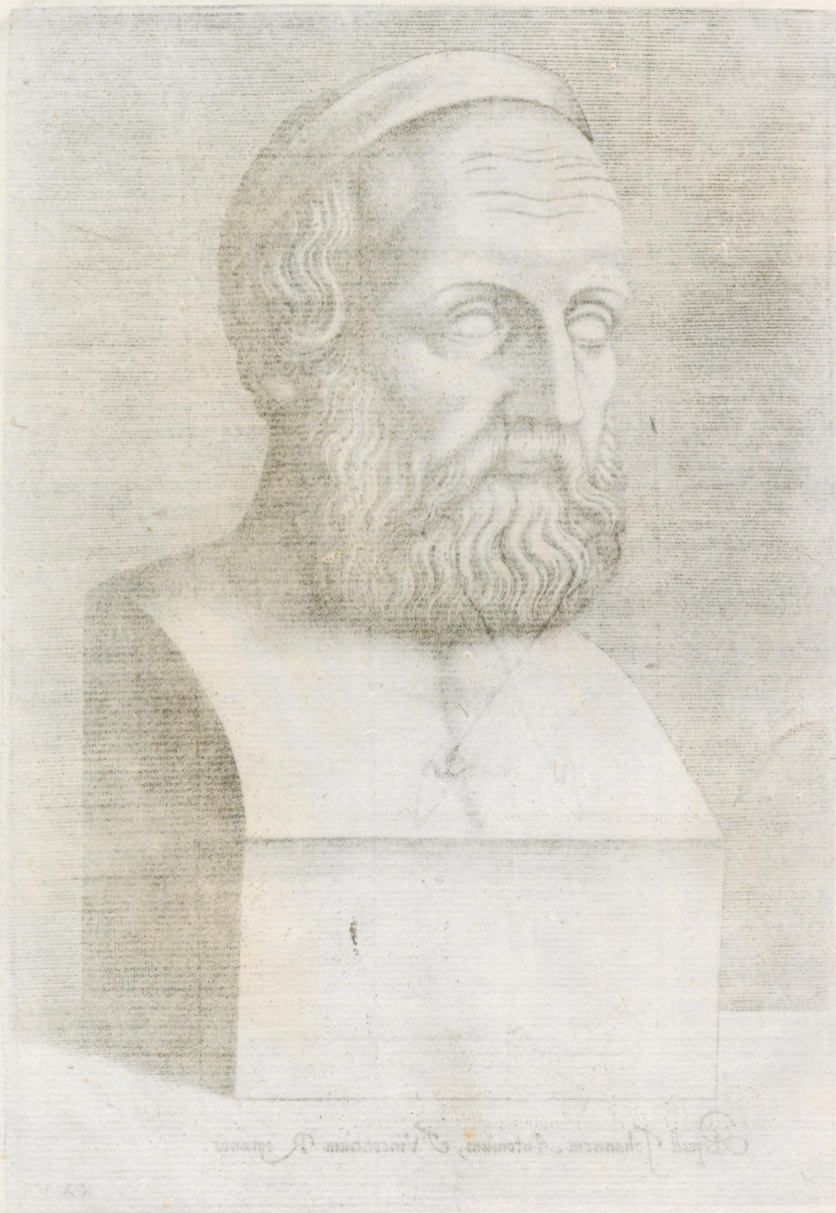

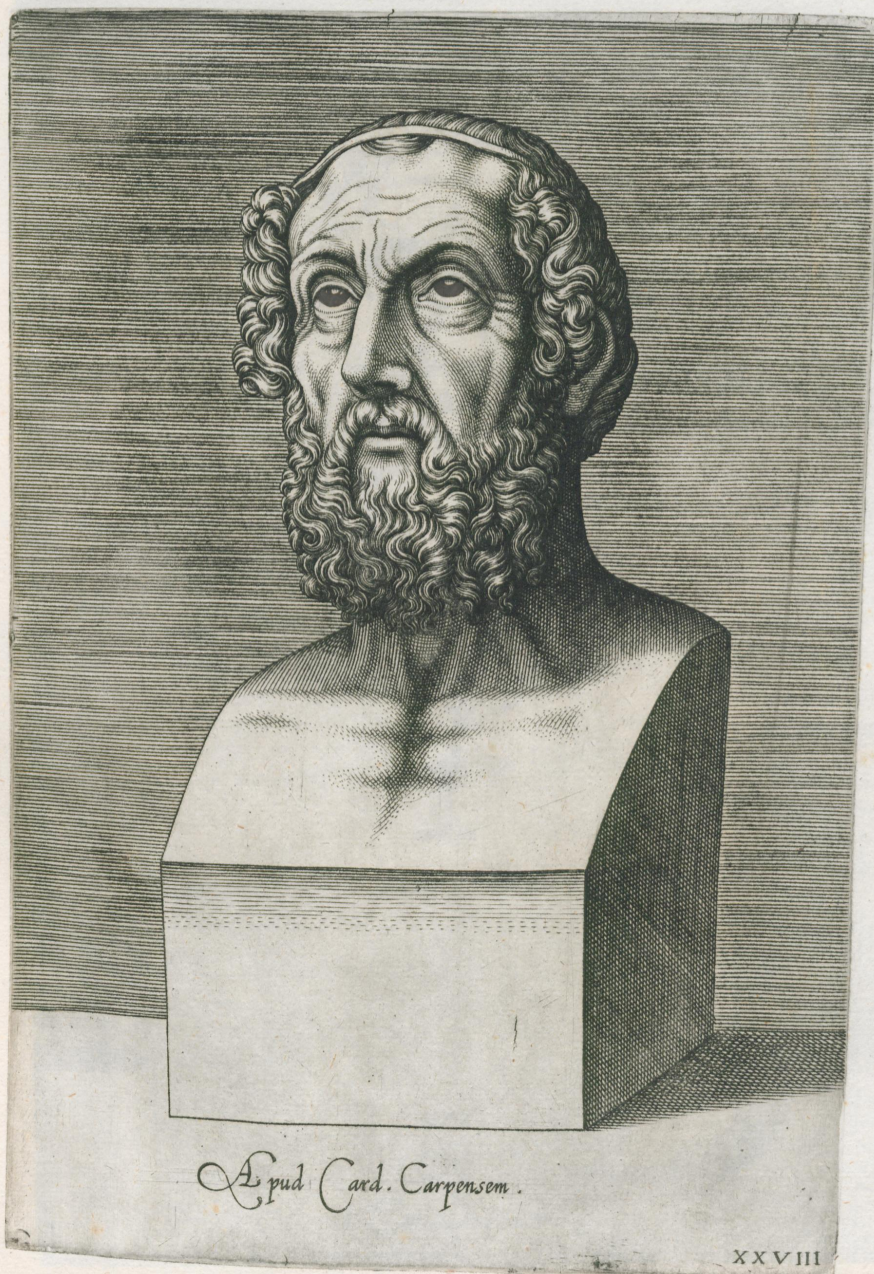
Apud Johannem Antonium, Vincetium Romanos.

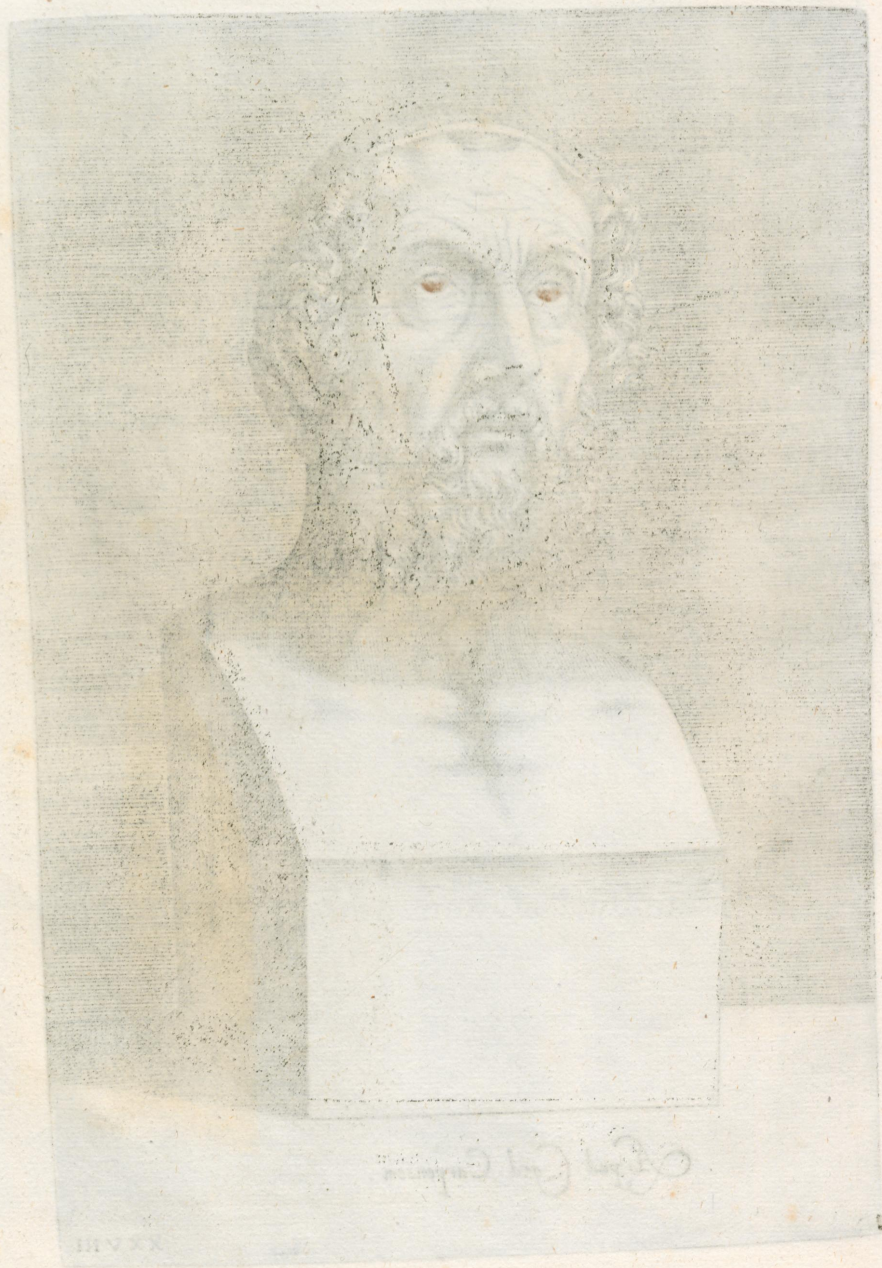
XXVI

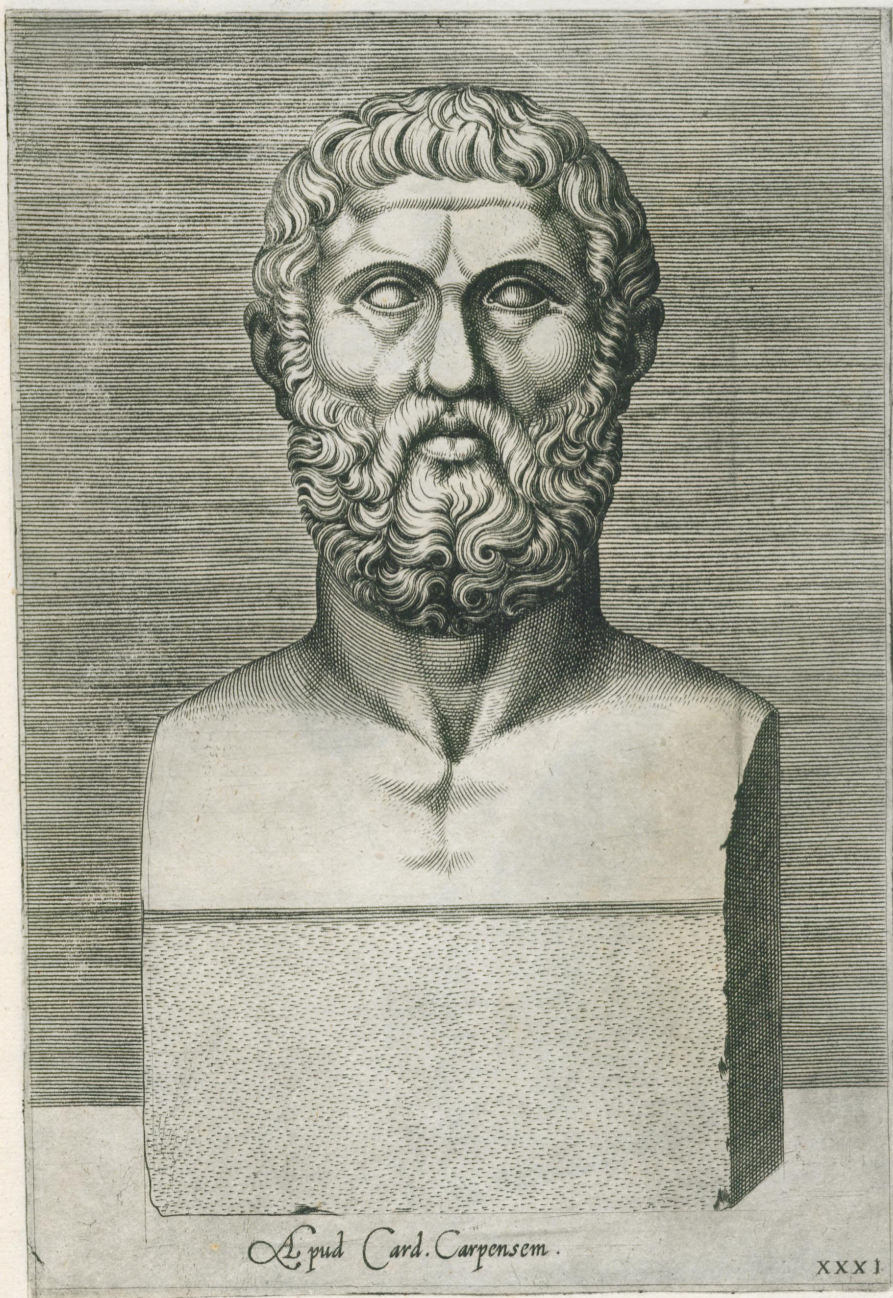

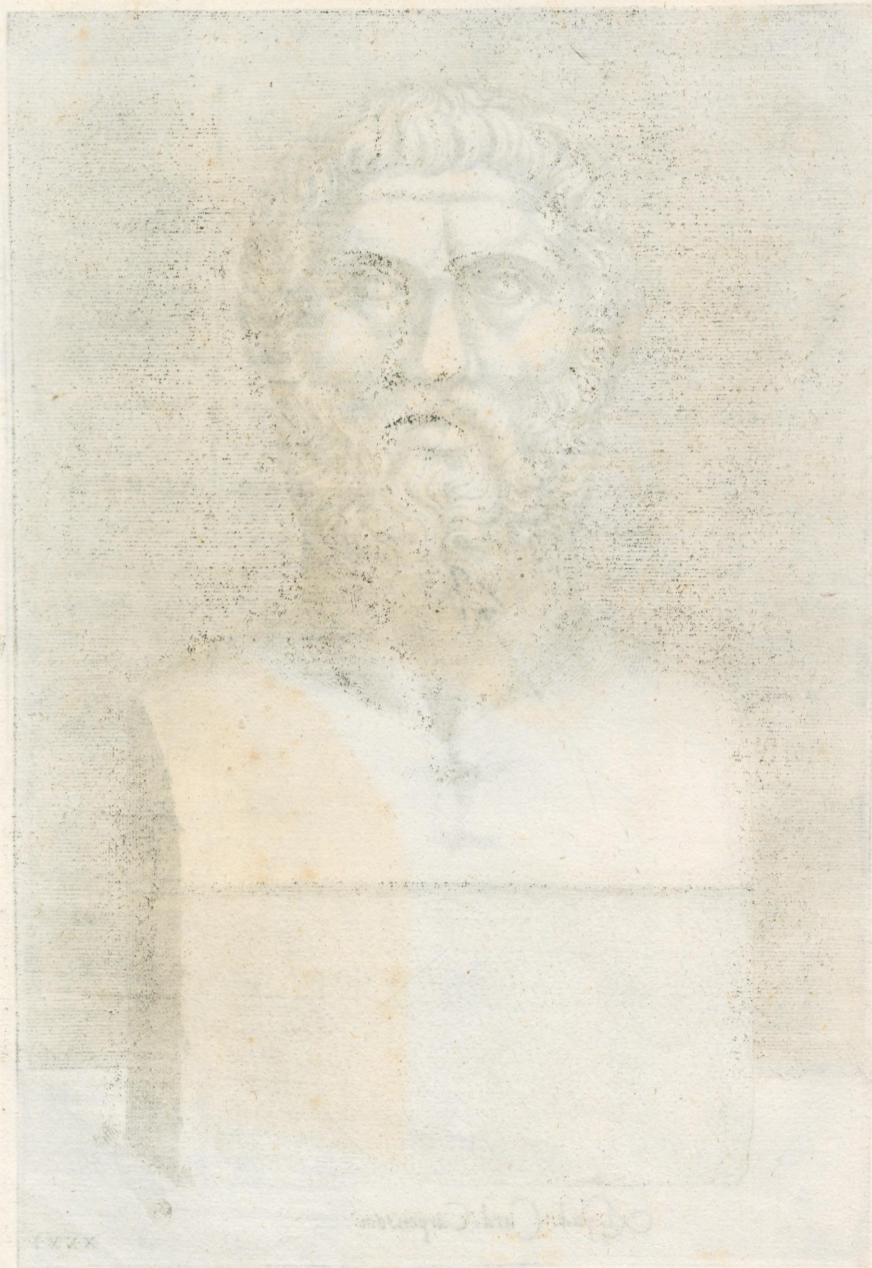

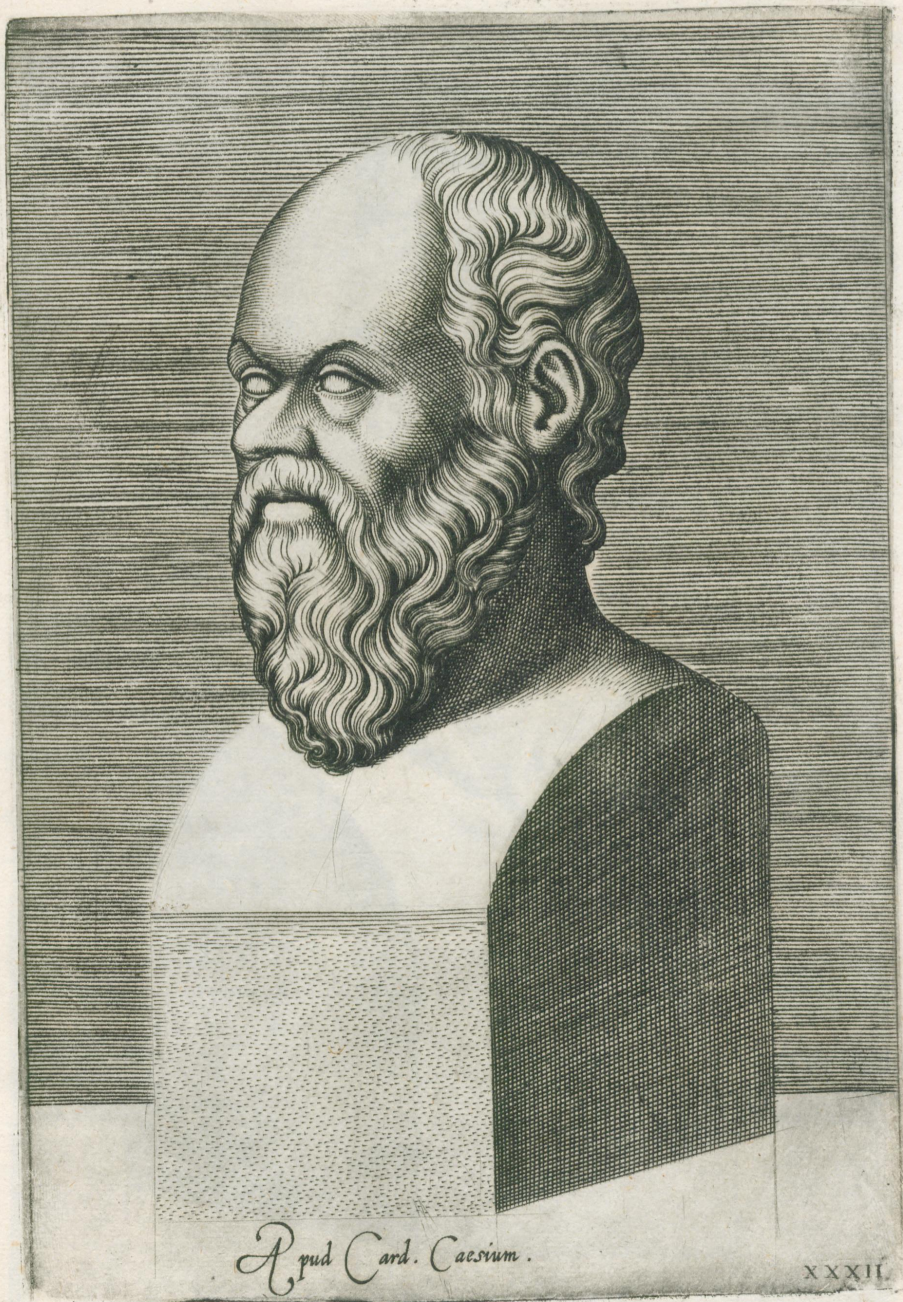

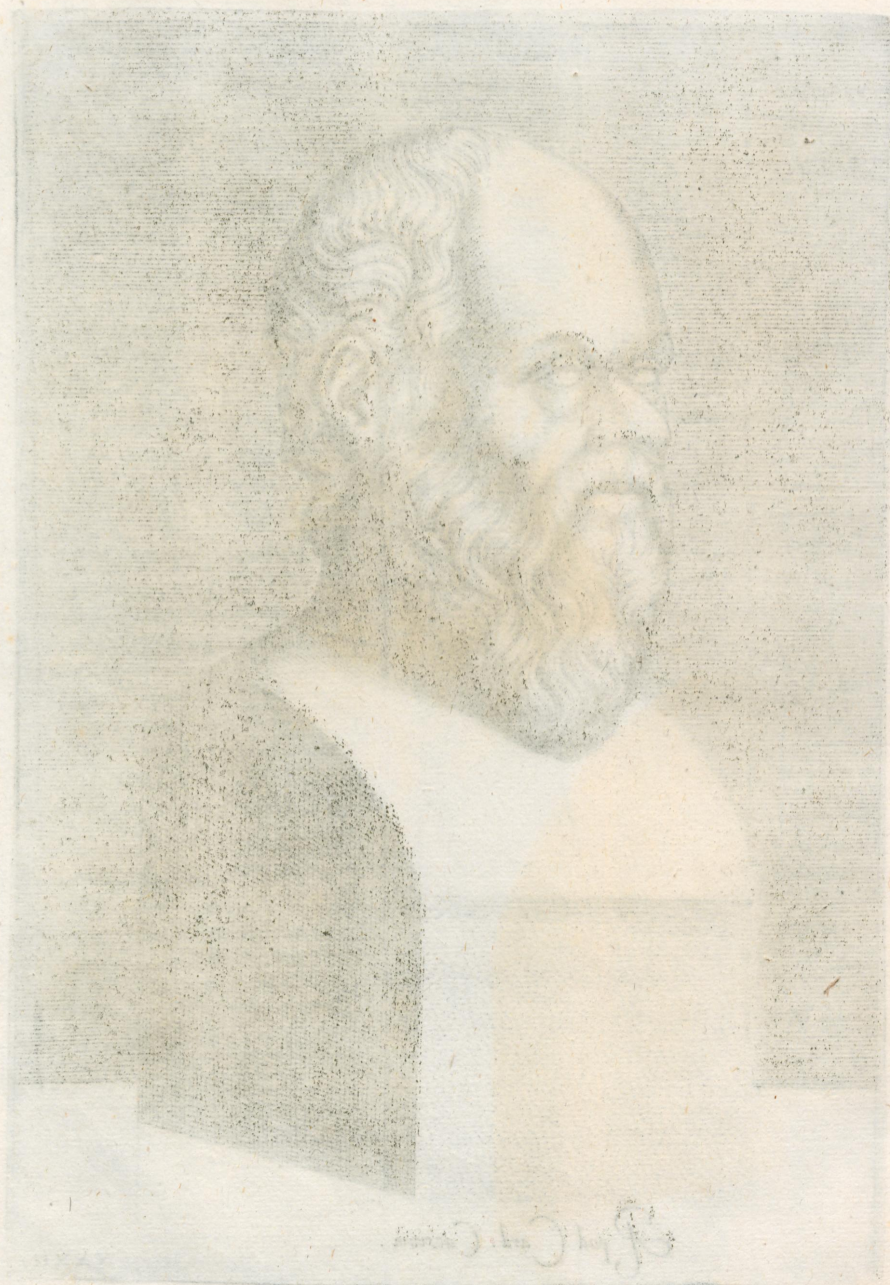

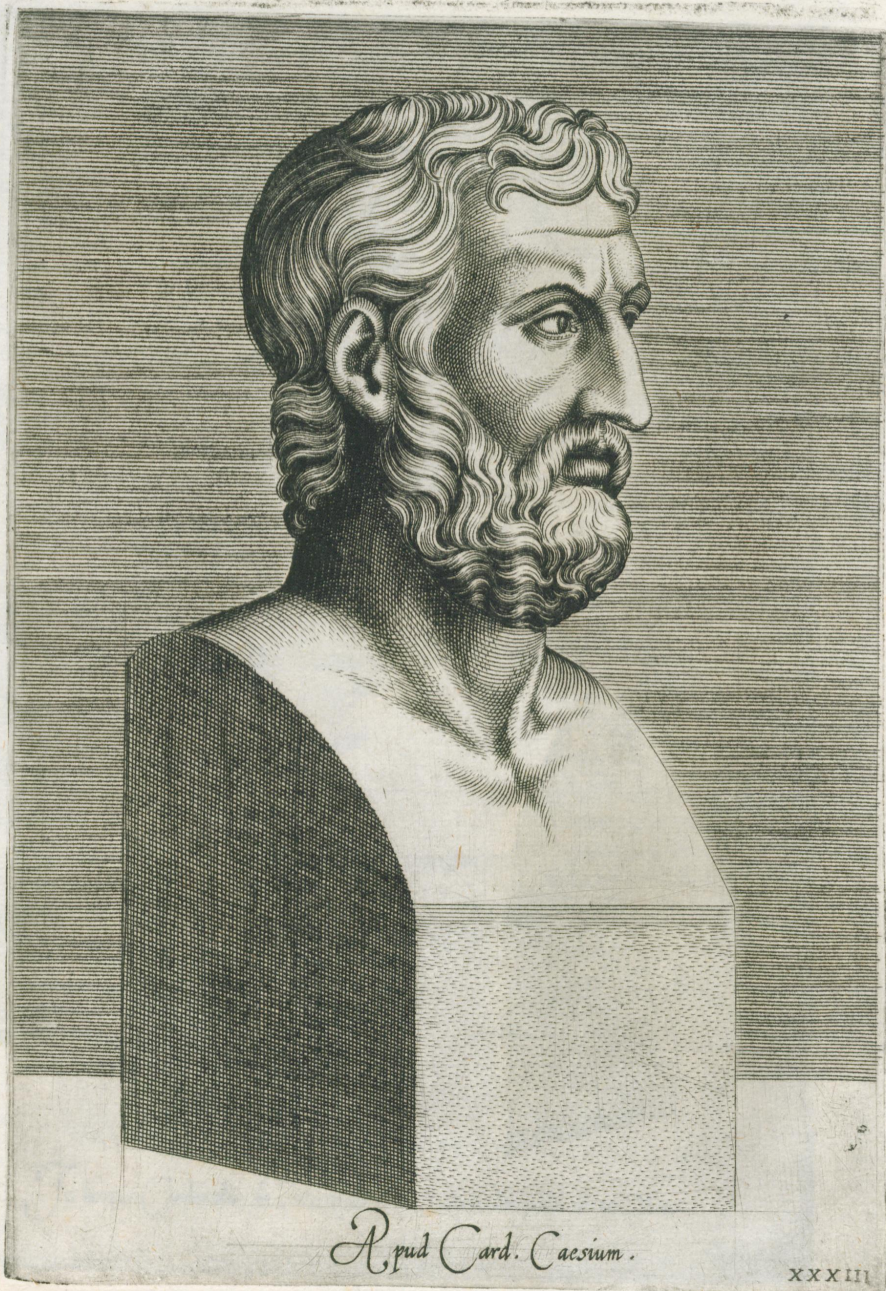

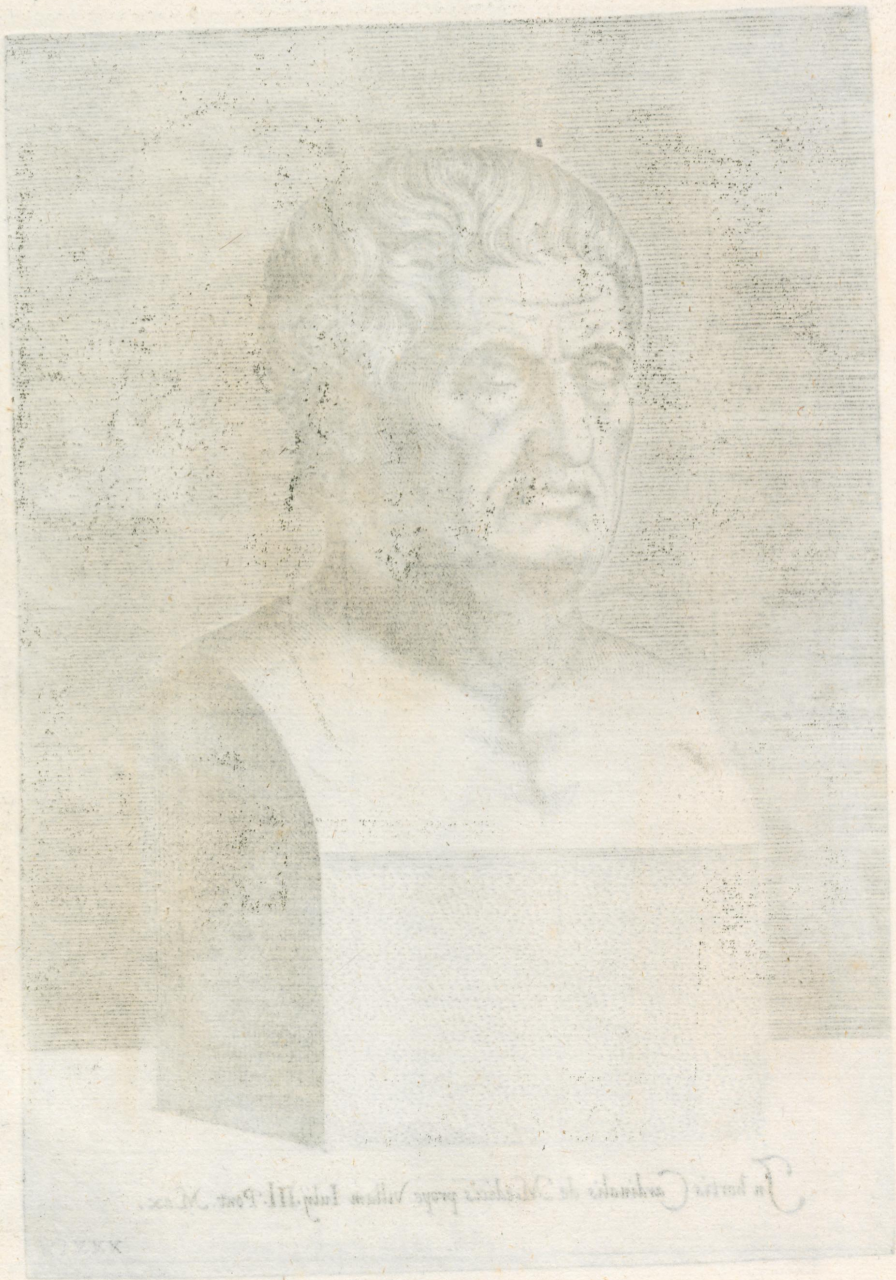

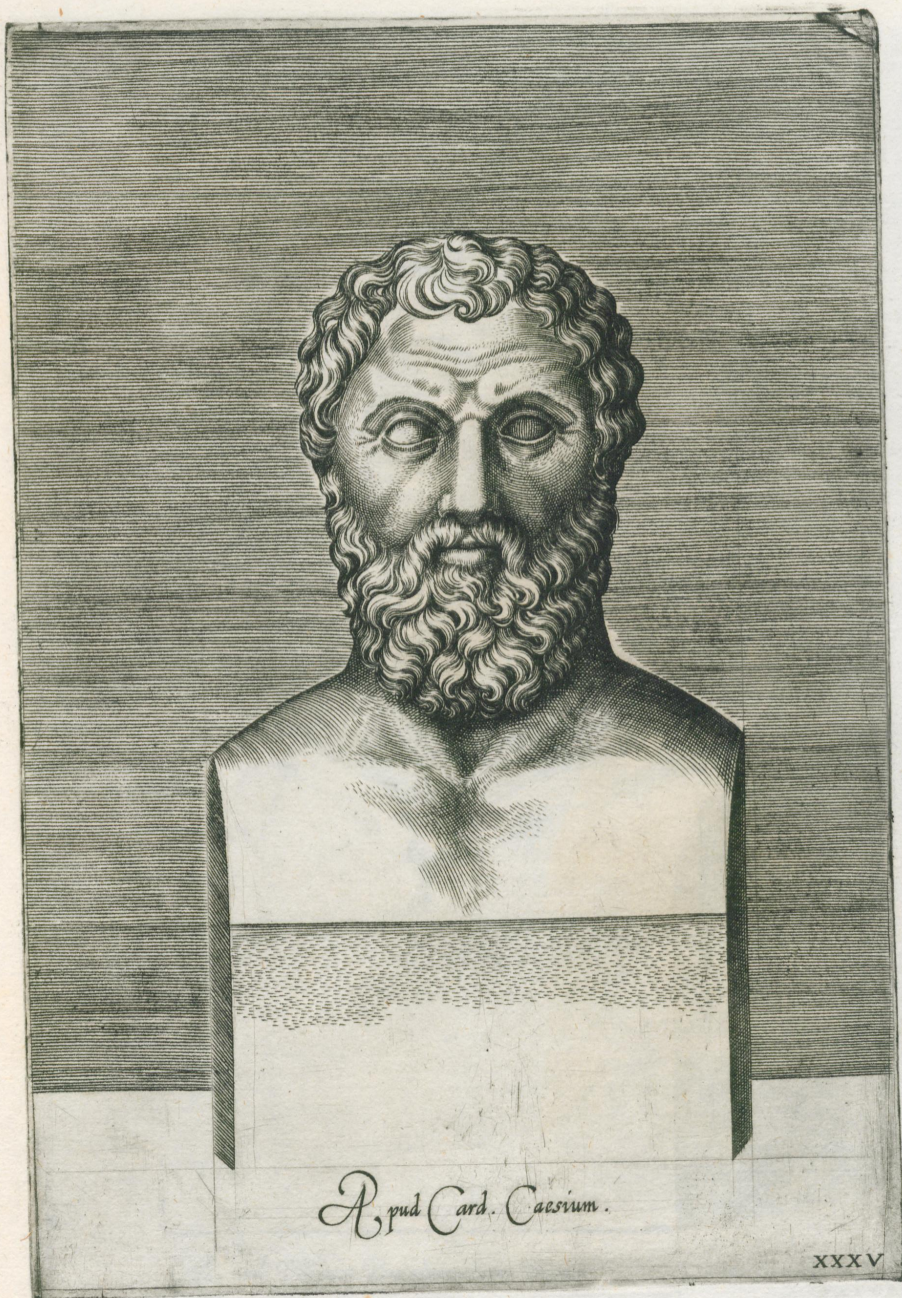

In hortis Cardinalis de Medici's prope villam Iulij.III. Pont. Max.

XXXIV

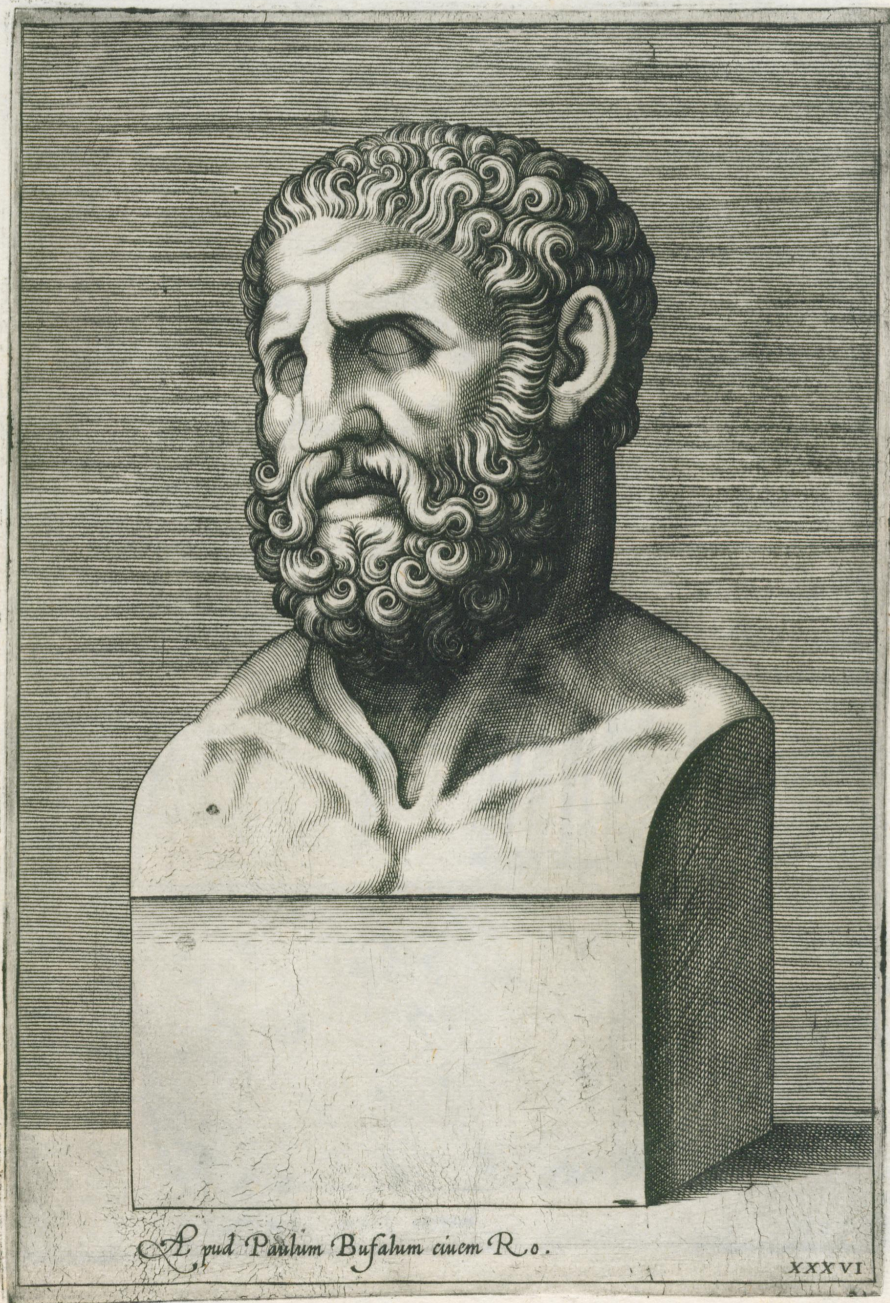

...miran C. km C. km R

IXXX

Apud Paulum Bufalum civem R.o.

XXXVI

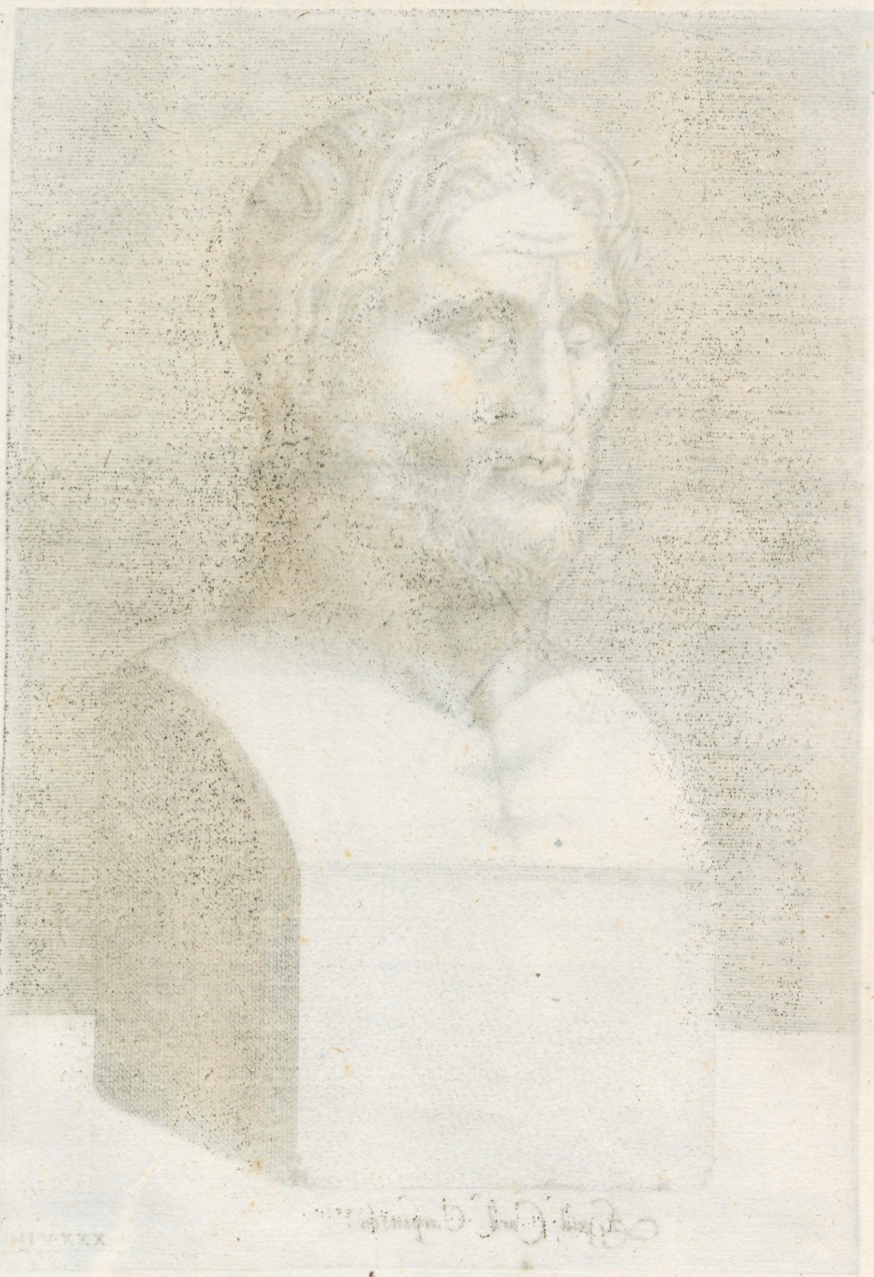

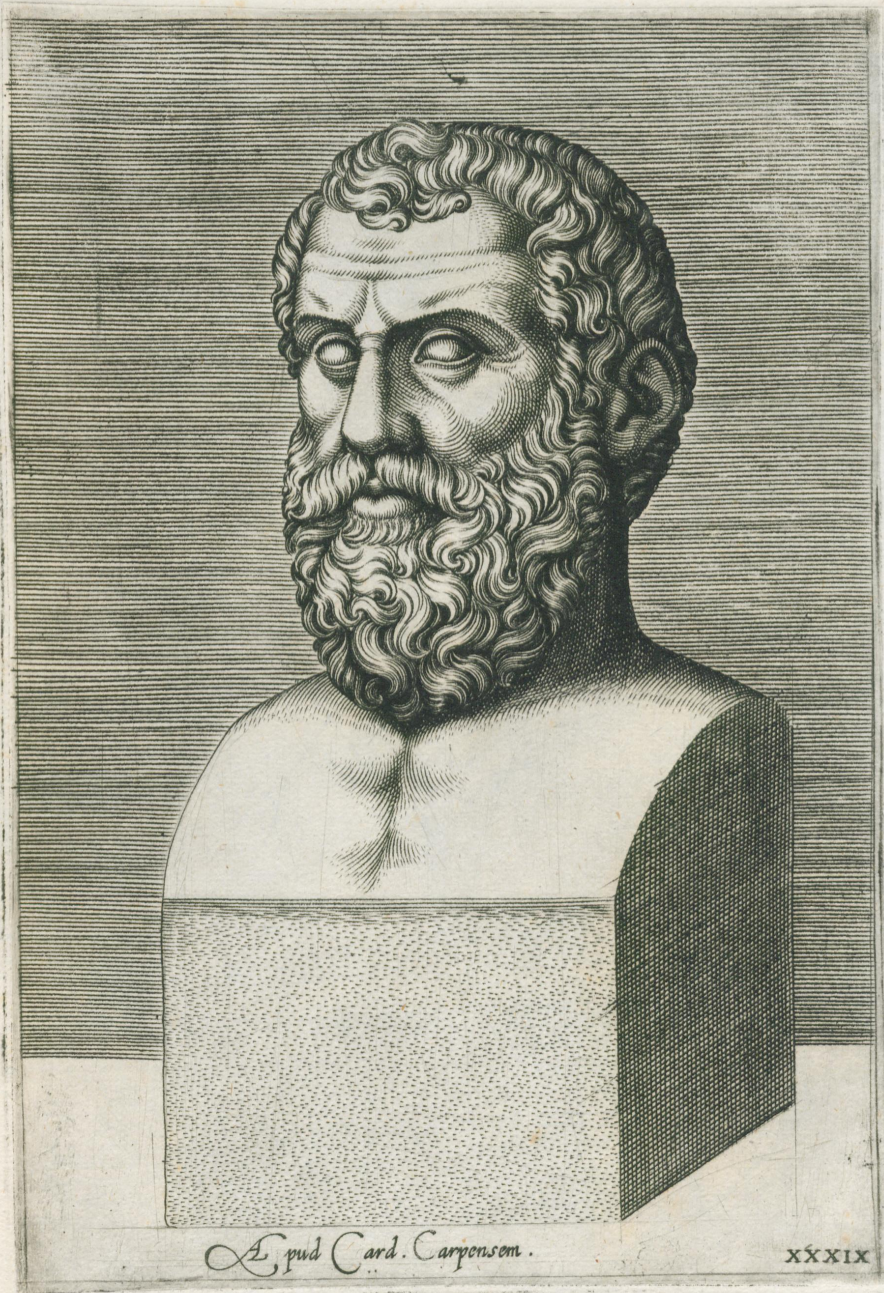
Aquid Card. Caesium.

XXXVII

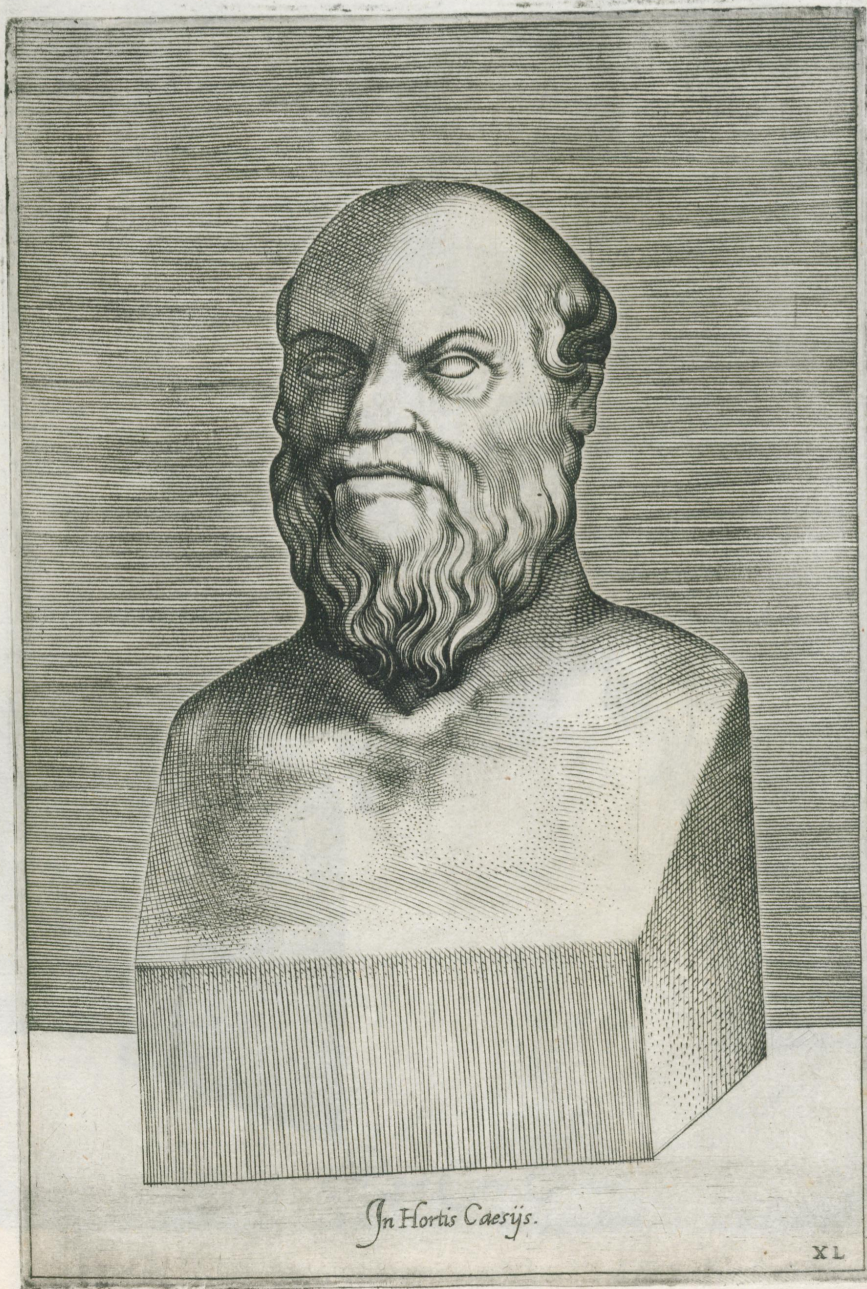

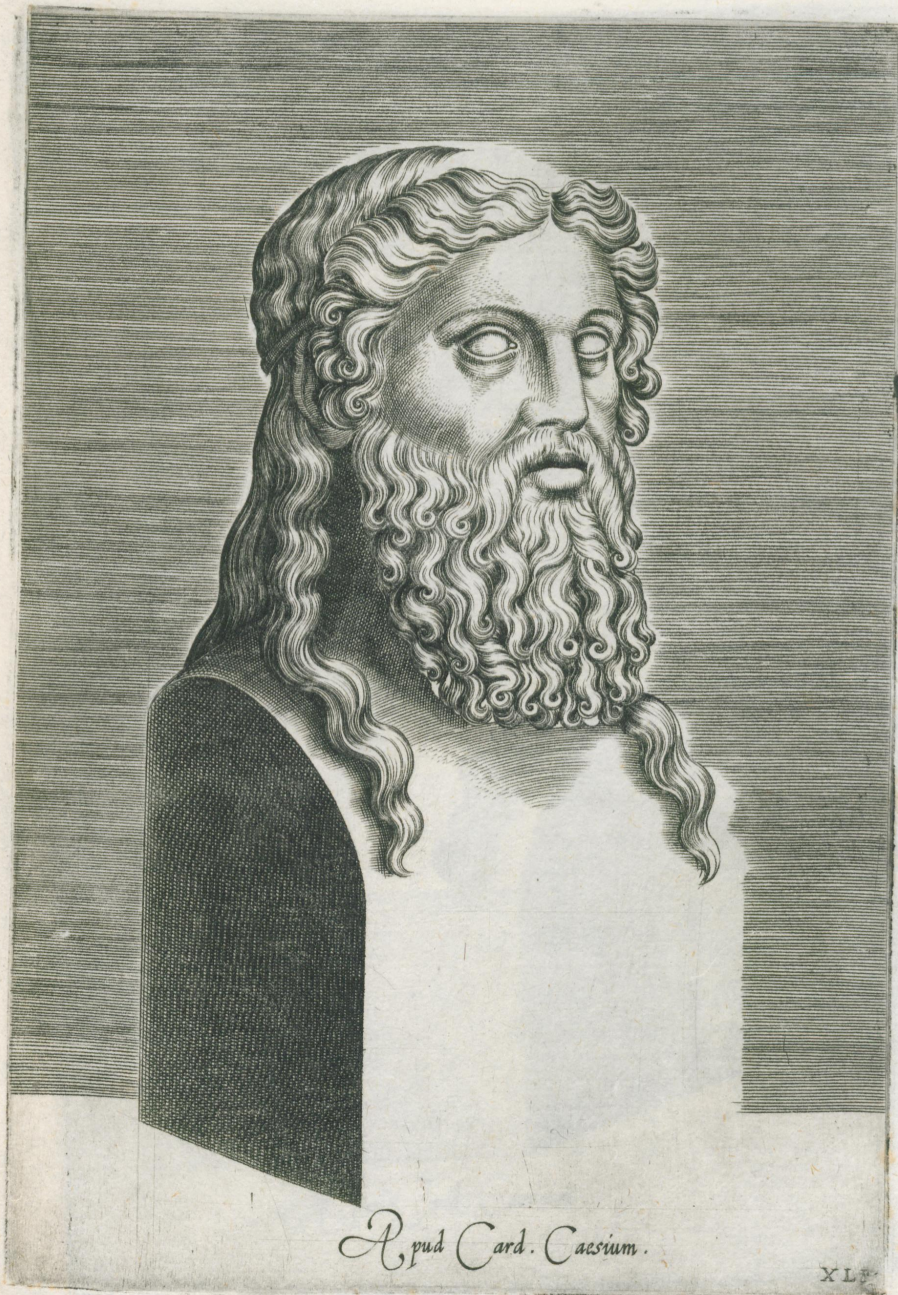

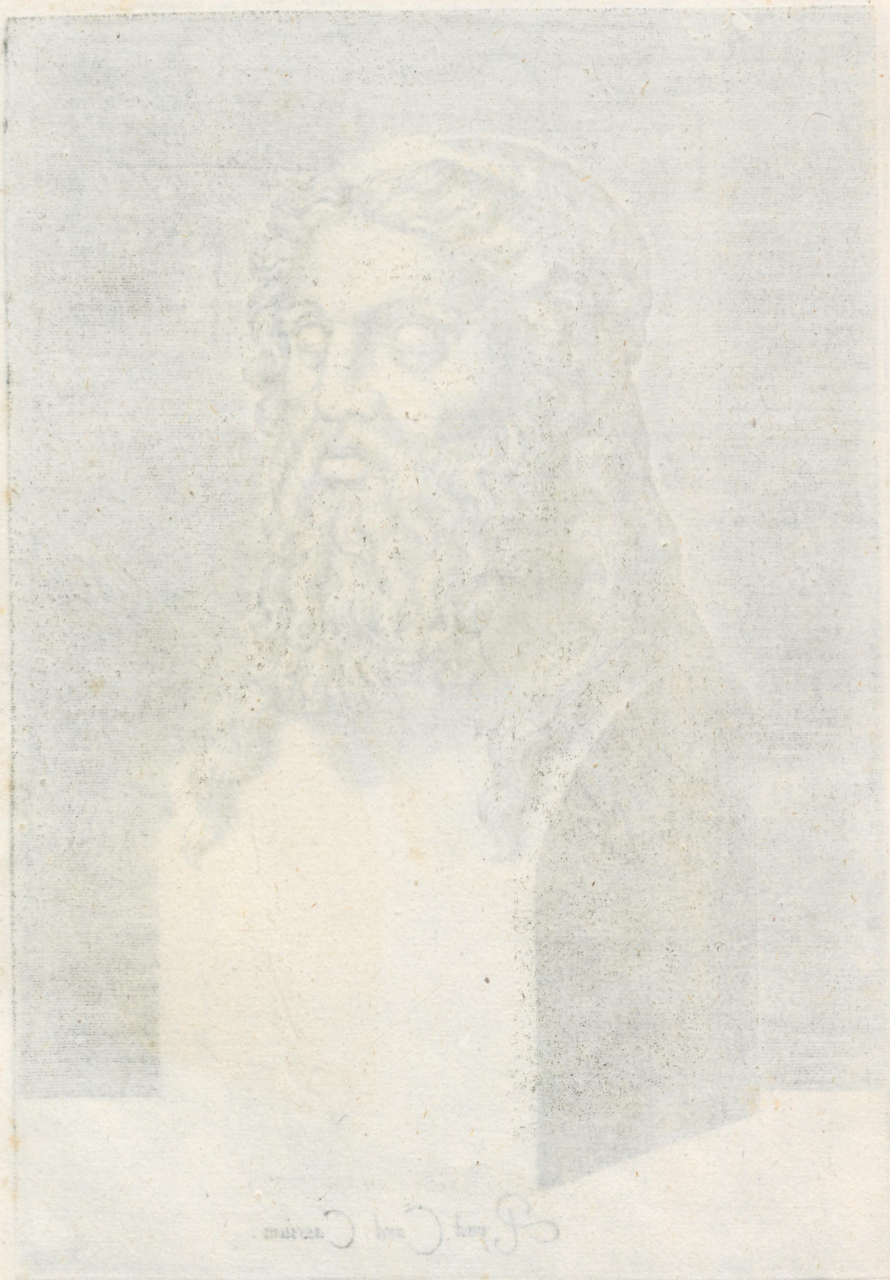

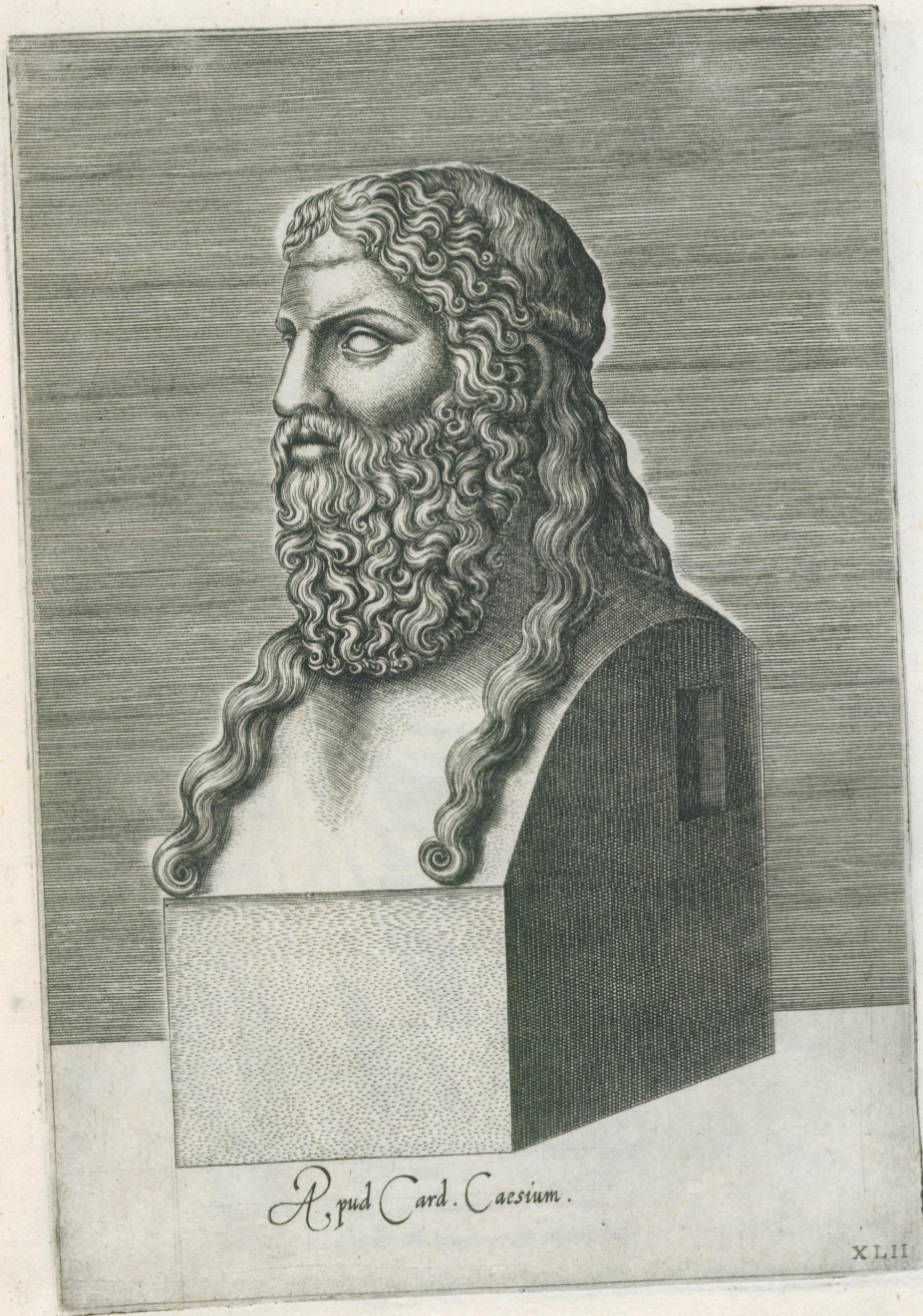
In Hortis Caesij.

XL

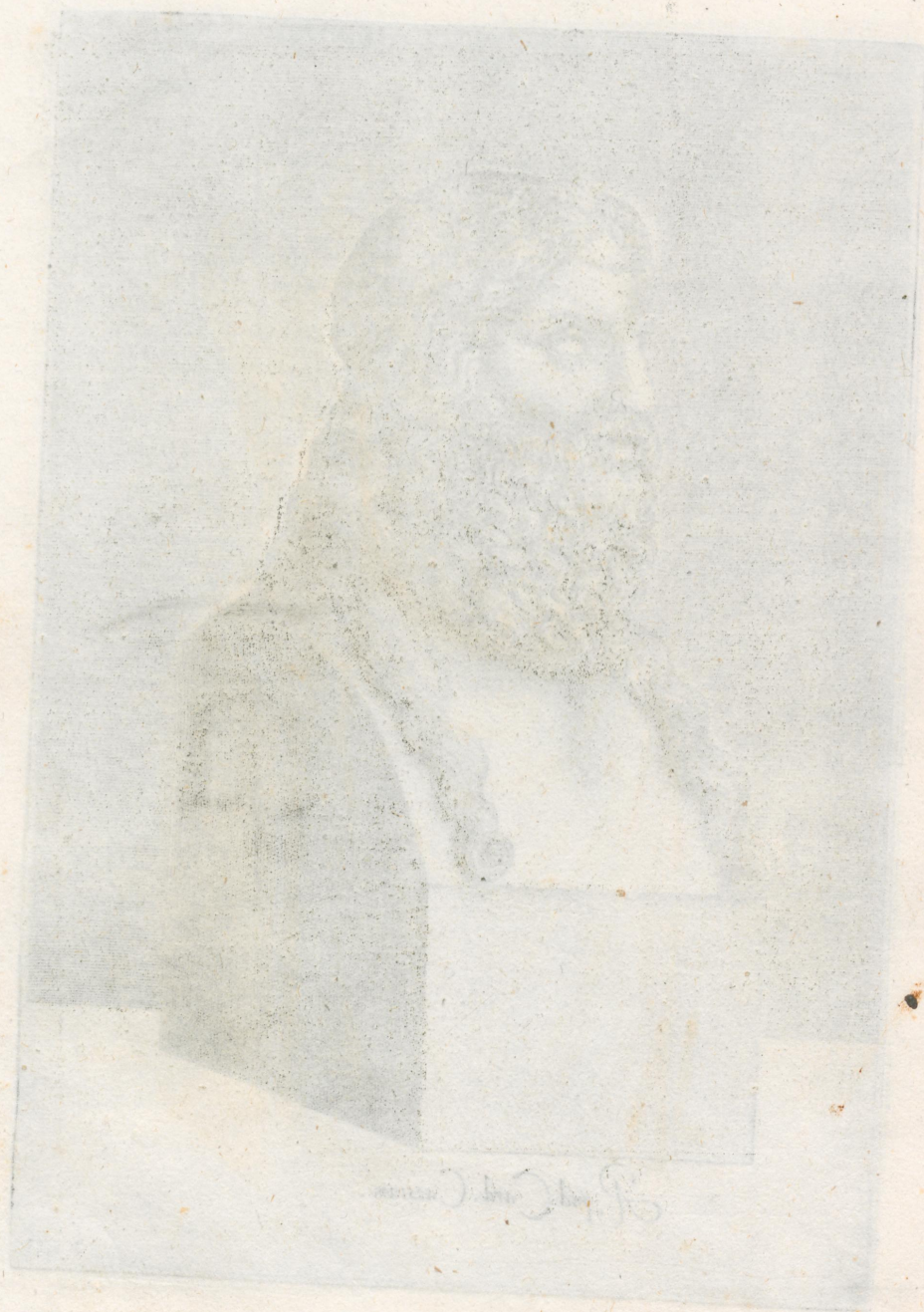

Apud Card. Caesium.

XLII

In hortis Cardinalis de Medicis prope villam Iulij III. Pont. Max.

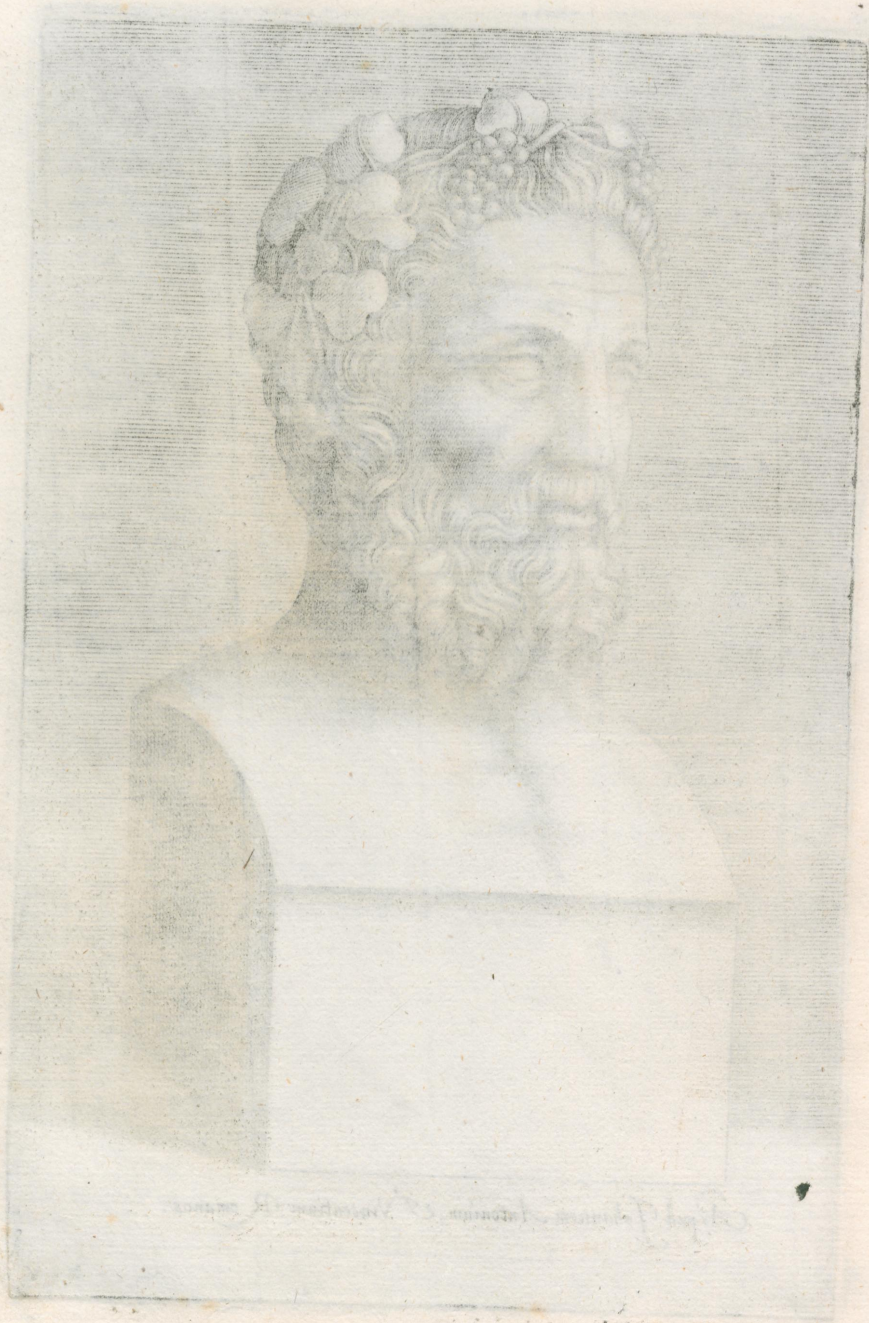
XLIII

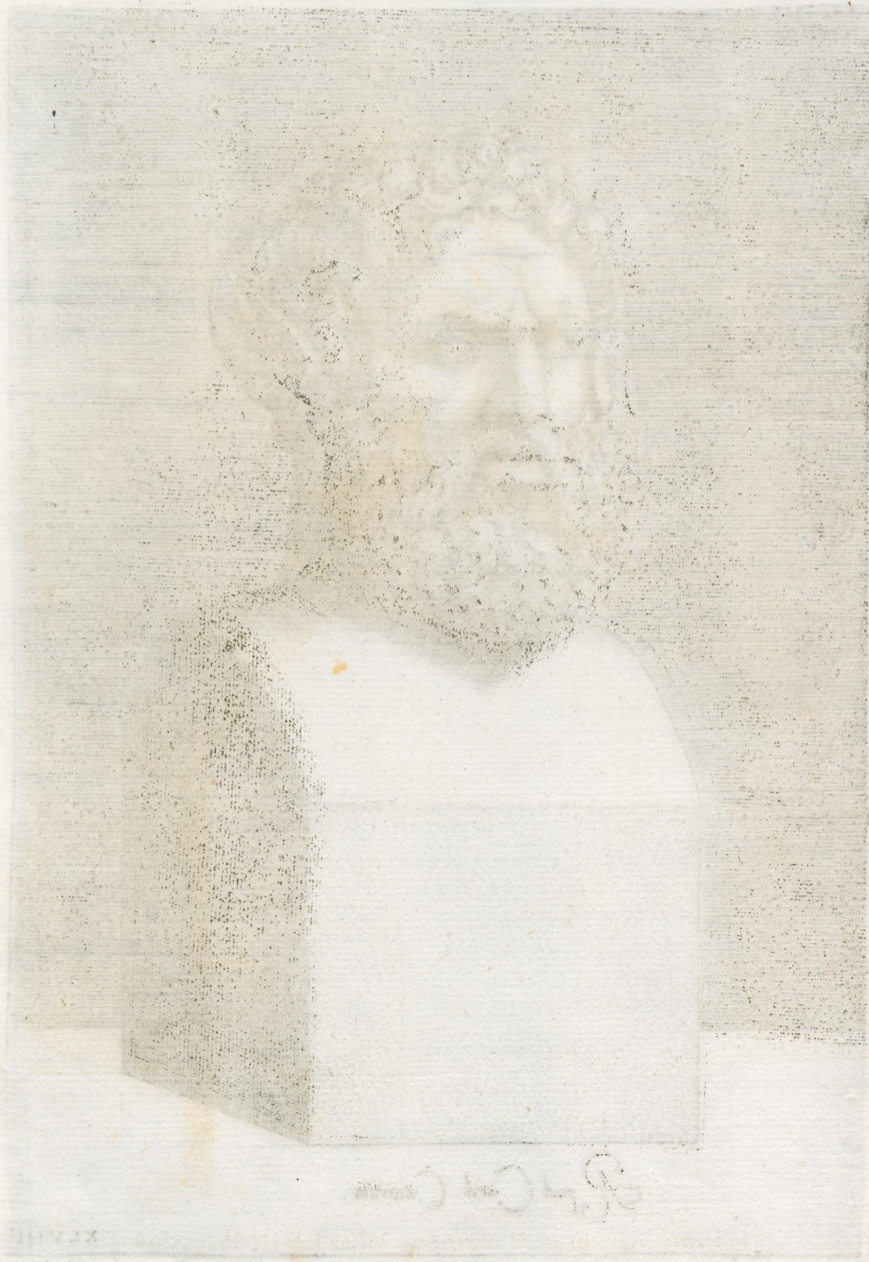

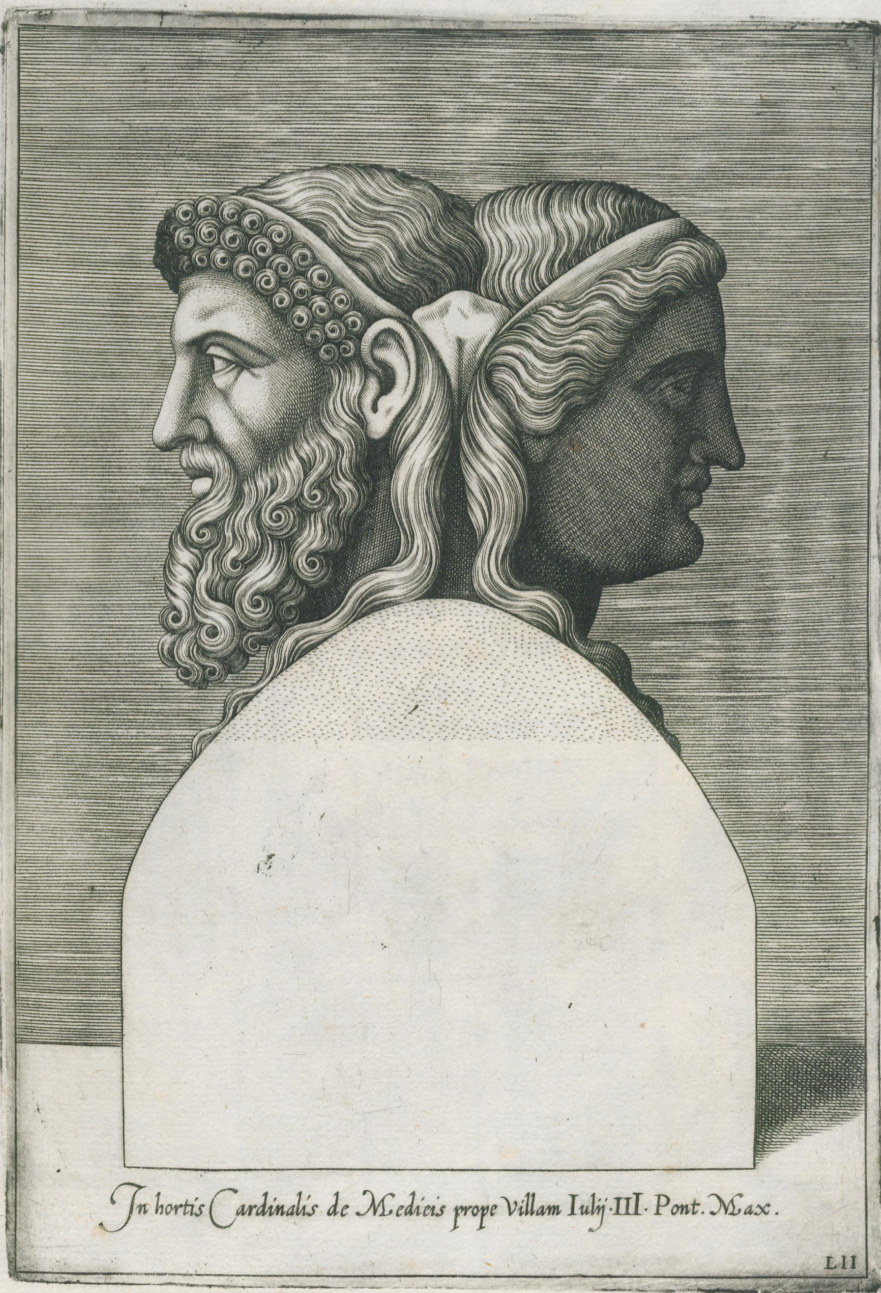

In hortis Cardinalis de Medicis prope Villam Iulij. III. Pont. Max.

XLIX

Alexandro

